

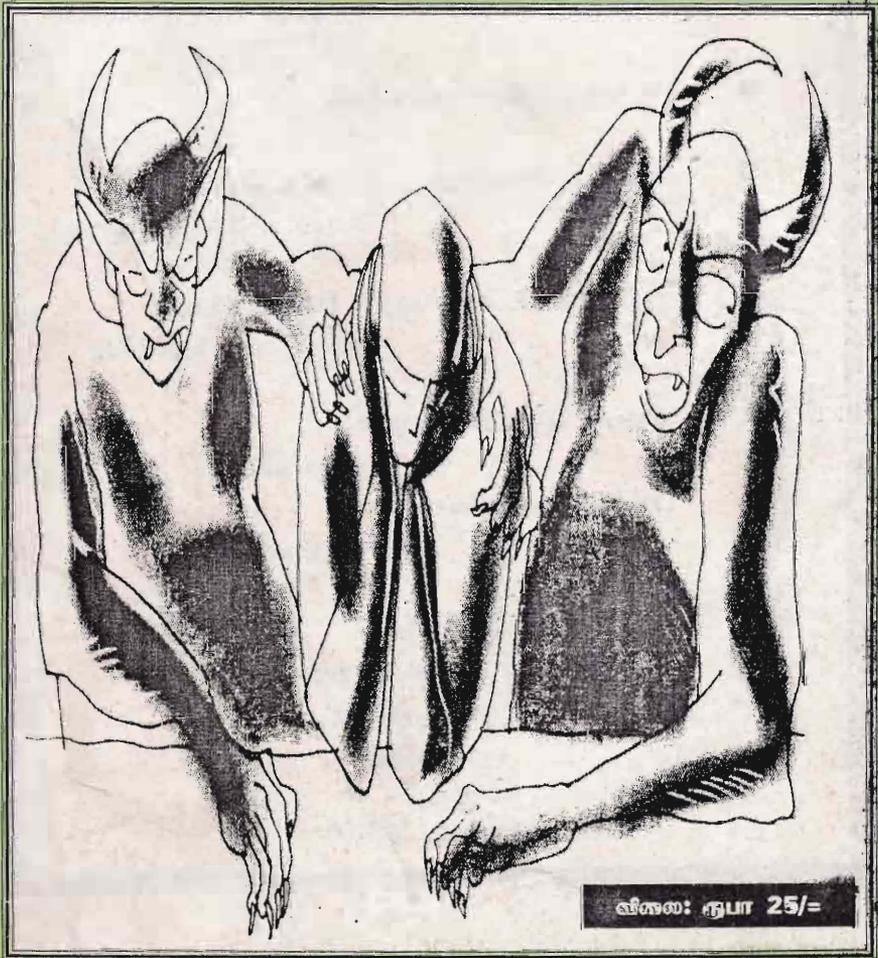

திருப்பம்

Thirupam

அரசியல், கலை, இலக்கிய சமூக மாத ஏடு
A Monthly of Politics, Arts, Literature and Social Issues

ஆகஸ்ட் 15 - செப்டெம்பர் 14, 1998

விலை: ரூபா 25/=

விற்பனையாகின்றன:

- தமிழ்மாறன் கட்டுரைகள்
- வி.வி.தமிழ்மாறன்
- தேசிய இனங்களின் விடுதலைப் போராட்டங்கள்
- வி.வி.தமிழ்மாறன்
- அபிவிருத்தியும் கல்வியும்
- பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்
- கல்விச் செயற்பாட்டில் புதிய செல்நெறிகள்
- பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம்
- கல்வியும் உளவியலும் (பகுதி- 11)
- கலாநிதி ச. முத்துலிங்கம்
- சிறுவர் பக்திக் கதைகள்
- த. துரைசிங்கம்
- பாட்டுப் பாடுவோம்
- த. துரைசிங்கம்

பிரதிகளுக்கு :

லங்கா புத்தகசாலை,

F.L - 1, டயஸ் பிளேஸ்,

குணசிங்கபுர,

கொழும்பு - 12

தொ.பேசி : 341942

திருப்பம்

முனை : 01

ஆகஸ்ட் 15 - செப்டெம்பர் 14, 1998

இதழ் : 05

ISSN 1391-376X

நிர்வாக ஆசிரியர்:

த. துரைசிங்கம்

ஆசிரியர் குழு:

பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன்
வி. ரி. தமிழ்மாறன்
எம். ஏ. நல்வி

கணனி அமைப்பு:

மதுரி மாறன்

அச்சுப்பதிவு:

Perfect Printers,
130, Dias Place,
Colombo-12

வெளியீடு:

The Future
Foundation,
215, F/2/6, Park
Road, Colombo-5
T.P.: 593331
Fax: 508180

விநியோகம்:

Lanka Book Depot.,
F.L.1.14, Dias Place,
Colombo-12
T.P.: 341942

நெஞ்சோடு நெஞ்சம்.....!

வாசக நெஞ்சங்களுக்கு வணக்கம்!

அன்பு நெஞ்சங்களை நம்பி ஐந்தாவது இதழையும் அவர்த்துகின்றோம். சென்ற இதழில் சந்தா விண்ணப்பப் படிவத்தை இணைத்திருந்தோம். தூர இடங்கள் லிருந்தும் படிவங்கள் வருகின்றமை ஓரளவு நம்பிக்கை தருகின்றது. ஆயினும் 'திருப்பம்' போன்ற சஞ்சிகைகள் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகை வாசகர்களை நிரந்தர வட்டத்தில் வைத்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. மேலும் எமது வாசகர்கள் வருடச் சந்தா செலுத்தும் வசதியுடையவர் என்பது உறுதியான விடயமே. எனவே தயவு செய்து ஆதரவுக்கரம் இன்னும் அகலமாகட்டும்.

என்ன நடக்குமாம்? ஏதாவது தீர்வு வருமா? எப்போதைக்கு? ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களைப் பார்த்து இப்படித்தான் கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் ஆண்டவனின் துக்களே என்று வேதாந்தம் சொல்லும். இந்த விதத்தில் மட்டும் அது சரிபோலத் தோன்றுவதாலோ என்னவோ ஒவ்வொருவரும் மற்றவர் கையில் தீர்வு உள்ளதுபோலப் பரிதாபமாக அல்லவா கேட்கின்றார்கள்.

ஆனால் முடிந்தவரைக்கும் 'முடிவு' தூரத்தில்ல்லவா நிற்கின்றது. யாராவது மூன்றாவது பேர்வழிவந்து முடித்து வைக்கக் கூடாது என்றுகூட நப்பாசை. ஆனால் எவருக்குமே போதிய அக்கறை உள்ளதாகக் கூடத் தெரிய வில்லை. குடும்பக் கட்டுப்பாடு எமது நாட்டுக்குத் தேவையில்லை என்று கூறும் விதத்தில் நாள்தோறும் சனத் தொகையைக் குறைத்துக் கொண்டே போகிறது உள் நாட்டு யுத்தம். எதுவரை? வினாக்குறி மிகப் பெரியதே! ஆனாலும் நம்பிக்கை அதைவிடப் பெரிதாகையால்தான் நாட்கள் நகர்கின்றன!

அன்புடன்
ஆசிரியர்

IN THE MARKET PLACE OF IDEAS

?

?

?

யார் இவர்கள்?

இன்று எங்கே போய்விட்டார்கள்?

பின்னால் புதைந்திருப்பது இந்த நூற்றாண்டின்
இணையற்ற தியாக வரலாறு!

காத்திருங்கள்! சீசரோவின் கைவண்ணம் காண!

☞

ஐரோப்பாவில்

எமது விற்பனை முகவர்

ஐரோப்பாவின் மிகப்பெரிய தமிழ்ப் புத்தகசாலை

தமிழாலயம்

- * ஈழத்துச் செய்திப் பத்திரிகைகள் அனைத்தும்
- * ஈழத்து இலக்கியங்கள் (தமிழ், ஆங்கிலம்)
- * இந்தியப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்

விற்பனைக்கும் தொடர்புகளுக்கும்

தமிழாலயம்

39, Bd. de la Chapelle

75010 Paris

FRANCE.

T.P.: 33 1 42 05 18 58

☞

திருப்பத்திலுள்ளோ... ➔

01. கிறைவா..... இன்னொரு பிறவி கொடு! 04
அம்சா ஆனந்தன்
02. பாலைவனமும் சேலைமனமும் 05
இரா. சம்பந்தன்
03. தீறனாய்வுக் குறிப்புக்கள் 06
கே. எஸ். சிவகுமாரன்
04. பாடசாலைக் கல்விக்கு எதிரான கண்டனங்கள் 07
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்
05. நேருக்கு நேர்- 13
பெ. சந்திரசேகரன் - பிரதியமைச்சர் (தலைவர், ம. ம. மு.)
06. தமிழ்த் தீரை உலகை தலை நமிர வைத்தவர்கள் 18
சின்னராசு
07. முதல் கிரவு (சிறுகதை) 22
எம். ஐ. எம். றனுப்
08. மதுரனிடம் கேளுங்கள் 26
09. எம்மை நாமே மறந்தோமா? 28
சீ. எம். நவரத்தினம்
10. யாழ்ப்பாண சமூகமும் சீதனப் பிரச்சனையும் 31
கொம்மிஞ்ஞன்
11. வள்ளுவன் வகுத்த அறத்தில் வஞ்சியர்க்கு ஓரவஞ்சனையா? 35
த. துரைசிங்கம்
12. முக்கணாங் கயிறுகள் - பரிசுக் கவிதை 39
வெ. ஜீவகுமார்
13. பெரும்பான்மை ஆட்சியும் மனித உரிமைகளும்! 40
வி. ரி. தமிழ்மாறன்
14. அரசு பயங்கரவாதத்தை தண்டிப்பதிட்ப்படி? 48
அநேகா இளங்கோவன்
15. எழுத்தும் வாழ்வும் ஒரே பாதையிலா? - II 51
நரசுத்துமுள்ளு

இறைவா. . . இன்னொரு பிறவி கொடு!

அம்சா ஆனந்தன்

பக்கத்து வீட்டுக் காரனைப்
பார்த்து பயங்கரவாதி
என விழிக்க ஆசை!

பாதையிலே போவன்
கறுப்பா - மீசை நீளமா
நாடி ஒடுக்கமா-
அவனைத் திரும்பிப் பார்த்து
ஒரு கணமேனும் முறைத்திட ஆசை

பொட்டு வைத்த நெற்றியா
பூவைத்த கொண்டையா
கட்டியது சேலையா
கரை ரொம்ப நீளமா-
சீண்டும் விதத்தில் ஒரு
கின்ட் அடிக்க ஆசை!

கரண்டல்காரர்கள்
சயநலவாதிகள்-
பட்டினி கிடந்தும்
பணங்குவிக்கும்
சாத்தான்கள்- - -
நாகரீகம் என்பதை
இவர்கள் அறியார்
என்றிவ்விதமாக

மூஞ்சிக்கு நேரே இல்லாவிட்டாலும்
முதுகுக்குப் பின்னாலே
இழிகுணங்களின் மொத்த உருவமே
இந்த இனந்தான் என்று
எம்மவரோடு கூடியிருந்து
சும்மாள்ளமடிக்க ஆசை. . . .

சொந்த மூளையில்லாவிடினும்
சுழியோடி விடுவார்கள்
கைகாலைப் பிடித்தேனும்
காரியஞ் சாதிப்பரிவர்
ஒட்டகம் நுழையத் தலை
நீட்டும் ஜாதி-
எட்ட இருக்க வேணும்
கிட்ட விடக் கூடாது

இதுவும் எமக்குள்ளே
இன்னும் எடுத்துவிட ஆசை
என்ன செய்வது
இப்பிறவியில் என்னால்
எதற்குமே முடியவில்லை
விபத்தினால் நான்
தமிழனாய் விழுந்துவிட்டேன்
இறைவா இன்னொரு பிறவி கொடு
இலங்கையில் பிறந்து நான்
இப்படி மகிழ்வதற்கு!

“இன்றைய தத்துவாசிரியர்களை எடுக்கக்
கொண்டால், கே. எம். முன்ஷி, ராஜாஜி
போன்ற பிற்போக்கு தத்துவாசிரியர்களுள்
இருக்கிறார்கள்; இராஜா கிருஷ்ணன்,
தாஸ் குப்தா போன்ற முற்போக்கு
தத்துவாசிரியர்களுள் இருக்கிறார்கள்.

மார்க்ஸிய தத்துவம் இன்னும் குறிப்பிடத்
தக்க சக்தியாக, இந்திய யதார்த்தத்தில்
பிரதிபலிப்புண்டாக்கும் ஒரு தத்துவமாக
இன்னும் ஆக்கம் பெறவில்லை.”

- கே. பாலதண்டாயுதம்
(மார்க்ஸிய குணரதம் 54)

பாவனமும் சேவமனமும்

இரா. சம்பந்தன்
(இராட்டிங்கன், ஜேர்மனி)

முத்துக்கள் நிறைத்து மூசும் கடலும்
முந்தையர் வாழ்நிலத்தின் முகாரி பாடுவதோ?
முற்றத்து முருங்கை மரம் மோனம் மூழ்கி
சுற்றத்தாரெண்ணிச் சுருதி மறந்தழுமோ?
பட்டியிலொன்றாய் வாழ்ந்த பசுவது கன்றைத் தேடும்
தொட்டியில் நீருந்தத் துணையதைக் காளை தேடும்
பேடுடன் வாழ்ந்த பெருந்துயரக் குயிலொன்று
கூடினையிழந்ததனால் கூவிட மறந்து போச்சோ?

பச்சையோலையினைப் பாழ்கறையான் அரிக்கிறதாம்
குச்சொழுங்கையெலாம் குழவி கூடு கட்டுகிறதாம்
பாலைவனத்திலேனும் பசுமையினைப் பார்த்திடலாம்
சேலை மன நெஞ்சில் ஈரம் சுரப்பதெப்போ?

எத்திக்கும் வீசுகின்ற இளந்தென்றல் காற்றே!
எந்தையர் வாழ்நிலத்தை ஏன் தழுவ மறுக்கிறாய்?
வானிலே பவனிவரும் வண்ணநிலாவே!
கானிலே வாழ்வதுபோல் நாம்வாழ! நீ மட்டும்
களிப்புடன்! கட்டுகளின்றி! காவலின்றி! சுதந்திரமாய்!
பூக்கின்ற பூக்களே! பூரிப்பை ஏன் மறந்தீர்?
காக்கின்ற தெய்வங்களே! கருணையினை ஏலம்விட்டா
தாக்கின்ற குறைதீரா(து) தமிழனைத் தவிக்கவிட்டீர்!

“சீறுபத்தீகைகள் சக்தி நிறைந்த வலிய சாதனங்கள் ஆகும். அவ்வாறு வீளங்க முடியும். புதிய எழுத்துக்கு, புதிய புதிய சோதனைகளுக்கு அவை இடம் தரும். புத்து புத்தாகத் திறமைசாலிகளைக் கண்டு கொள்ள அவை உதவக்கூடும். திறமையாளர்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவக்கூடிய பயிற்சித் தளமாக அவை வீளங்க முடியும். கனமான சிந்தனைகள், வளமான கருத்துக்கள், அறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியும் ஆய்வுகள் விவாதங்கள் முதலியவற்றை வளர்த்து, கலை இலக்கியங்களை வளப்படுத்த முடியும். அதன் மூலம் வாசகர்களின் தரம் உயரவும் உதவக்கூடும்.”

- இதுமூலம் பற்றி வல்லிக்கண்ணன்
(முற்போக்கு இலக்கியத்தின் :72)

திறனாய்வுக் குறிப்புகள்

கே. எஸ். சீவகுமாரன்

17ஆம் நூற்றாண்டிலே புகழ்பூத்த ஓர் எழுத்தாளராக விளங்கியவர் ஆங்கிலேயரான ஜோன் ட்ரைடன் (JOHN DRYDEN). இவருடைய காலம்: 1631-1700. இவர் இலக்கியத் திறனாய்வு தொடர்பாகச் சில கருத்துக்களைத் தமது கட்டுரைகளுள் ஒன்றில் கூறியிருந்தார். இக்கருத்துக்கள் இன்றும் பொருத்தமானவை என நினைக்கிறேன். இவர் கூறுகிறார்:

“குற்றங்காண்பதே விமர்சனத்தின் முதற்பணி என்று தப்பாகச் சிலர் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அரிஸ்டோட்டிலே முதலில் விமர்சனத்தை நிறுவியவர். ஒன்றை நன்றாக மதிப்பீடு செய்வதே தரமான விமர்சனமாகும் என அவர் கூறினார். சாதாரணமான அளவிலாகுதல் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வாசகனை உவகையில் ஆழ்த்தக் கூடிய உன்னத பண்புகளை அவதானித்தலே மதிப்பீட்டின் முக்கிய அம்சமாகும்.”

வாசகன் திறனாய்வாளனிடம் இருந்து எதனை எதிர்பார்க்கிறான். டபிள்யூ. எச். ஓடன் (W. H. AUDEN-1907-1973) தன்னை ஒரு வாசகனாக நிறுத்தி திறனாய்வாளர் தனக்கு எவ்வாறு உதவவேண்டும் என்று நிர்ப்படுத்தியிருக்கிறார். அவற்றைப் பார்க்குமுன், யார் இந்த ஓடன்.

பிரிட்டனில் பிறந்து, அமெரிக்கா சென்று, அங்கு நிரந்தரப் பிரஜையாக வாழ்ந்த கவிஞரும், விமர்சகருமாவார். “சாயம் பூசுபவரின் கை” (The Dyer's Hand) என்ற தமது நூலிலே, டபிள்யூ.எச்.ஓடன் கூறியிருப்பவை எனக்கு உடன்படா

னவை. ஆதலால் அவற்றை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்:

1. இதுவரை நான் அறிந்திராத எழுத்தாளர்களையும், நூல்களையும் அறிமுகஞ்செய்தல்.
2. கூடிய கவனத்துடன் நான் படித்திராத தனால் சில எழுத்தாளர்களையோ, படைப்புகளையோ நான் குறைவாக மதிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்று என்னை உணரச்செய்தல்.
3. போதிய அளவு எனக்குப் பின்னணி அறிவு இல்லாததனாலும், அத்தகைய அறிவை நான் ஒருபோதும் பெற்றுக் கொள்வது சாத்தியமில்லையாதலாலும், பல்வேறு காலங்கள், பண்பாடுகளைச் சேர்ந்த இலக்கியங்களுக்கிடையிலான தொடர்புகளை எடுத்துக் காட்டுதல்.
4. நான் குறிப்பிட்ட ஒரு நூலை மேலும் புரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, அந்த நூலை எனக்கு விளங்கப்படுத்தி வைத்தல்.
5. கலைத்துவம் எவ்வாறு உருவம் பெறுகிறது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துதல்.
6. வாழ்க்கை, சேவை, பொருளியல், ஒழுக்கவியல், சமயம் போன்றவற்றிற்கும் கலைக்குமிடையிலான தொடர்பை வெளிப்படுத்திக் காட்டுதல்.

ஓடனின் விளக்கத்தின்படி இவை தான் திறனாய்வின் சில பண்புகள். ஆயினும் வெறுப்பு வேதாந்திகள் (Cynics), அங்கதமும், கிண்டலும், “நக்கலும்” விமர்சனம் என்பர்.

பாடசாலைக் கல்விக்கு எதிரான கண்டனங்கள்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்,
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

நவீன பாடசாலை முறை என்று தோன்றியதோ அன்றே அதனைப் பற்றிய கண்டனங்களும் ஆரம்பமாகிவிட்டன. மேலைநாட்டுப் பாடசாலை முறையும் அதன் அம்சங்களும் இந்தியா, இலங்கை மற்றும் வளர்முகநாடுகளில், குடியேற்ற ஆட்சியாளர் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட பின்னர் அதன் பல குறைபாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. குடியேற்ற ஆட்சியாளர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றிய கல்விமுறை, சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளின் அபிவிருத்தி தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டதாய் மாற்றும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகின்றன. நாட்டின் தேவைகளுக்கேற்ப கல்வித்துறையில் சீர்திருத்தங்கள் தேவை என்ற முறையில் இக்கண்டனங்கள் அமைந்தன. ஆனால் நவீன பாடசாலை முறை தோன்றிய மேலைநாடுகளில் பாடசாலைக் கல்விமுறை மீதான அடிப்படைக் கண்டனங்கள் விடுக்கப்பட்டன. சில தீவிரவாதக் கல்விச் சிந்தனையாளர்கள் 'பாடசாலைகள் அற்ற சமூகத்தை' ஏற்படுத்தும் அளவுக்குக் கடுமையாகப் பாடசாலைக் கல்விமுறையைச் சாடினர். அவர்கள் அக்கல்விமுறையில் சீர்திருத்தங்களைக் கோரவில்லை.

நவீன பாடசாலை முறையைக் கண்டித்தவர்களில் ரூசோவைத் தவிர எவரும் பாடசாலை முறை அப்படியே அகற்றப்படல் வேண்டும் என்று

கூறவில்லை. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே இந்த 'அகற்றும்' சிந்தனை எழுந்தது. இந்த இயக்கத்தினைத் (deschooling movement) தொடங்கி வைத்தவர் Paul Goodman என்னும் கல்வியாளராவார். இவ்வறிஞர் மனிதனுக்கும் நவீன கைத்தொழில் சுற்றாடலுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்புகள் உருவாக்கும் பிரச்சனைகள் பற்றி ஆராய்ந்தவர். எனினும் Ivan Illich என்பவரே இத்துறையில் முக்கியமான சிந்தனையாளர்; அவருடைய 'deschooling society' என்ற நூல் இவ் விடயம் பற்றிய முதன்மையான நூலாகும்.

இத்தீவிரவாத சிந்தனையாளர்கள் சமகால சமூகத்தின் பாடசாலை முறை பற்றிய அடிப்படையான கண்டனங்களையும் தீவிரவாத சிந்தனையின் அடிப்படையிலான மாற்று ஆலோசனைகளையும் எடுத்துக் கூறினர். இவர்கள் கல்விமுறை பற்றிக் காலங்காலமாக ஏற்கப்பட்டு வந்த சிந்தனைகளை எதிர்த்தனர். அதிக தொகையான மக்களுக்கு அதிக அளவு கல்வியை வழங்குவதால் நன்மையுண்டு என்ற வாதத்தை அவர்கள் நிராகரித்தனர். ஆசிரியர் என்பவர் கல்வியை வழங்கும் கல்வியாளர் (educator) என்ற கருத்தை எதிர்த்த இவர்கள் ஆசிரியர் கல்விச் செயற்பாட்டில் வகித்த பிறபாத்திரங்களையே வலியுறுத்தினர்.

Illich, Reimar போன்ற சிந்தனை யாளர்கள் பாடசாலைகளின் செயற்பாடு களுக்கும் கல்விக்கும் அதிக தொடர்பு எதுவுமில்லை என வாதிட்டனர். தவறான விழுமியங்கள், பொய்மைகள் என்பவற்றை மாணவரில் திணிக்கும் பணியிலேயே பாடசாலைகளும் ஆசிரியர்களும் ஈடுபட்டுள்ளனர். கல்வித் துறையில் சமவாய்ப்புகளை வழங்க எவ்வளவுதான் பாடசாலைகள் முயற்சித்தாலும் அவை அம் முயற்சியில் தோல்வியையே காணுகின்றன. அரசாங்கப் பணம் இறுதியில் வறியவர்களை விட செல்வந்தர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கே உதவுகின்றது. நாடுகளுக்கிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளை வளர்க்கவே கல்வி உதவுகின்றது. ஏனெனில், கல்வி செலவு மிக்கது என்பதால் செல்வந்த நாடுகளிலேயே கல்வி வளர்ச்சி பெற முடிகின்றது. வளர்முக நாடுகளில் கல்வித் தேர்ச்சியைப் பெறும் செல்வந்த வகுப்பினர் அதனைப் பெறாத வறிய மக்களை அடக்கி ஆள முடிகின்றது. கல்வித்துறையில் உருவாகி யுள்ள நெருக்கடி, இறுதியில் உலக நெருக்கடியொன்றுக்கான அடிப்படைக் காரணியாகவும் அமைகின்றது என்ற முறையில் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தனர்.

பாடசாலைகளுற்ற சமூகத்தை ஏற்படுத்த அவர்கள் வழங்கிய ஆலோசனைகளாவன:

- கட்டாயக் கல்வி, பாடசாலைகள், ஆசிரியர் குழு அனைத்தும் அகற்றப்படல் வேண்டும்.

- கல்வி வளங்கள் யாவும் கற்போரிடம் ஒப்படைக்கப்படல் வேண்டும்.

அவர்கள் தாம் விரும்பியதை வேண்டும்போது கற்கலாம். இதற்கான கல்வி வலையமைப்புகள் (networks) ஏற்படுத்தப்படும். அரும்பொருட்காட்சிச் சாலைகள், நூல்நிலையங்கள் என்பன இதிலடங்கும். திறன்களைக் கற்பிக்கத் தெரிந்தவர்களுடன் கற்போர் ஒன்று சேர்ந்து பயனடையக்கூடிய முறையில் திறன் பரிமாற்ற நிலையங்கள் (skill exchanges) நிறுவப்படல் வேண்டும்.

- 'முறையான கல்வித் தகுதிகள்' ஒழிக்கப்பட்டு, ஒரு தொழிலைச் செய்யும் ஆற்றலுடையவர்களுக்கே அத்தொழில் சார்ந்த பதவிகள் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

இத்தகைய மற்றங்கள் எதிர்பார்த்த தீவிரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என இச்சிந்தனையாளர்கள் வலியுறுத்தினர். பாடசாலைகளை ஒழித்துக் கட்டுவதால் உலகில் எவ்வாறு புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் தோன்றும் என்பதை இச் சிந்தனையாளர்கள் தெளிவுபடுத்தவில்லை. உணர்வுகளையும் விழுமியங்களையும் மாற்றியமைத்தல் வேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய முக்கிய சிந்தனையாக விளங்கியது. பொருளாதார முறைக்குச் சேவகம் புரிந்த அதிகார வர்க்கப் பாணியிலான (bureaucratic) கல்வி முறையின் பிடியிலிருந்து விடுபடும் மக்கள் தாம் விரும்பிய மற்றொரு வாழ்க்கை முறையை அவர்கள் தெரிவு செய்து கொள்ளலாம் என இவ்வறிஞர்கள் கருதினர்.

இச்சிந்தனையாளர்களின் கல்வி பற்றிய கருத்துக்கள் பற்றிப் பல குறைபாடுகள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன:

- இக்கண்டனங்கள் யாவும் தீவிரவாத அரசியல் சிந்தனையின் விளைவாக எழுந்தவை. எனவே இவற்றைக் கல்விமுறை பற்றிய அடிப்படையான கண்டனங்களாக ஏற்க முடியாது.
- இக்கருத்துக்கள் உள்ளடக்கிய தொலைநோக்கு பல ஆயிரமாண்டுகளுக்கு அப்பாலுள்ள உலகிற்குப் பொருத்தமாக இருக்கலாம். சமகால நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தி வராது.
- இச்சிந்தனையாளர்களின் பாடசாலை பற்றிய விவரணைக் குறிப்புகள் சரியான ஆய்வு ஆதாரங்களைக் கொண்டவையன்று.
- அவர்களுடைய பகுப்பாய்வுகளில் பல முரண்பாடுகளும் பொருள் மயக்கமும் தொடர்பின்மையும் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இவ்வறிஞர்கள் ஒருபுறம் விஞ்ஞானத்தையும் தொழில் நுட்பத்தையும் நிராகரிக்கின்றனர். மறுபுறம் பாடசாலைகள் அற்ற சமூகத்தின் எதிர்காலம் மிக உயர்தரமான தன்னியக்கத் தொழில் நுட்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் என்று வாதிடுகின்றனர்.
- பாடசாலைகளை அகற்றும் சிந்தனைகளை ஓரளவு ஆதரிப்போர் கூட அவ்வறிஞர்கள் முன்வைத்த மாற்று ஏற்பாடுகளைப் பெரிதும் கண்டித்தனர். வலையமைப்புகளைக் கண்டித்தவர்கள், இவை புதிய அதிகார வர்க்க அமைப்புக்கான அத்திவாரத்தை இடுவன; இவை கல்வி வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்தவும் சம்பந்தத்தவும் உதவ மாட்டா; புதிய மாற்று ஏற்பாடுகள், பின்தங்கிய

பிரிவினர்களுக்கான கல்வி வாய்ப்புகளைச் சமத்துவப்படுத்தும் ஆற்றலுடையனவன்று வசதிமிக்க பிரிவினர், இவ்வேற்பாடுகளையும் தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்தி நன்மையடைய முடியும். இச்சிந்தனையாளர்களின் மாற்று ஏற்பாடுகள் பிள்ளைகளின் குடும்பங்களுக்கே கூடிய அதிகாரத்தை வழங்குவதைப் பலரும் விரும்பவில்லை.

- மொத்தத்தில், Illich உம் அவர் போன்ற பிற அறிஞர்களும் முன்வைத்த சிந்தனைகள் நடைமுறை சாத்தியமற்றவை என்பதையே விமரிசகர்கள் வலியுறுத்தினர்.
- Illich உம் அவரது சகாக்களும் பிள்ளைகளின் தன்னார்வ முயற்சி (voluntarism), சுதந்திரம், சுயமான தெரிவு என்பவற்றிலும் அவர்களின் தனியாள் ஆர்வம், சுயவளர்ச்சிக்கான அவர்களுடைய ஆற்றல் என்பவற்றில் கூடிய நம்பிக்கையை வைத்திருந்தனர். இந்த அடிப்படையில் அவ்வறிஞர்கள் மாணவர்களுக்குப் பாடசாலைகளின் வழிகாட்டல் தேவையில்லை எனக் கூறியதைப் பலரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

இவ்வறிஞர்கள் போன்று Philip H. Coombs என்ற மற்றொரு கல்வியியல் ஆய்வாளர், 1960களில் உலக நாடுகளில் கல்வித்துறையின் பல்வேறு சித்திகள் பற்றிய 'வெற்றிப் பெருமிதம்' காணப்பட்டபோது, உலக நாடுகள் எதிர்நோக்கிய கல்வித்துறை நெருக்கடி ('World Educational Crisis') பற்றிய தமது நூலை வெளியிட்டார் (1968). இந்நூலில் அவர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள்

உலகக் கல்வி வட்டாரங்களில் பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. அவர் தெரிவித்த கருத்துக்களின் சாராம்சம்:

- கல்வித் துறையில் எழுந்துள்ள நெருக்கடியானது சாதாரணமானதல்ல. அது ஒரு உலக நெருக்கடி.

- அண்மைக் காலங்களில் (1960களில்) விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்பம், பொருளாதாரம், அரசியல் விவகாரங்கள், சமூக அமைப்புகள், சனத்தொகை ஆகியனவற்றில் சகல நாடுகளிலும் தீவிரமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. கல்வித்துறையிலும் பல மாற்றங்களும் வளர்ச்சிகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆனால், கல்விமுறைகள், தமது சுற்றாடலில் ஏற்பட்ட துரிதமான மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப வேகமாக மாற்றமுறாது தேக்கமடைந்து காணப்பட்டன. இதனால் கல்வி முறைகளும் அவற்றின் சுற்றாடலுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட சமமின்மை அல்லது தாரதம்மியம் (disparity) உலகக் கல்வி முறைகளில் பெரும் நெருக்கடியைத் தோற்றுவித்தது.

- இச் சமமின்மைகள் அல்லது இணக்கமின்மைகள் பற்றி Coombs பின்வருமாறு கூறினார்:

! அறிவுத் தொகுதியில் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனால் பிள்ளைகளின் அறிவுத் தேவைகள் (சுற்றல் தேவைகள்) மாற்றமடைந்துள்ளன. ஆனால் பாடசாலைப் பாட ஏற்பாடு பழைய அறிவை உள்ளடக்கியதாய் காலாவதியானதொன்றாக உள்ளது.

! கல்விக்கும் சமூகத்தின் அபிவிருத்தித் தேவைகளுக்கும்மிடையே பொருத்தமின்மை காணப்படுகின்றது.

! கல்விக்கும் வேலைவாய்ப்புகளுக்கும்மிடையே சமமின்மை (imbalance) வளர்ந்து வருகின்றது.

! பல்வேறு சமூகங்களுக்கிடையே கல்வி வளர்ச்சியில் சமமின்மை காணப்படுகின்றது.

- இவ்வாறான சமமின்மைக் காரணங்களும் அந்நூலில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டன:

! கல்வி பற்றிய மக்களின் அபிபிராணைகளில் ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு.

! கல்விக்கான வளங்களின் பற்றாக்குறை.

! சுற்றாடலின் தேவைகளுக்கேற்ப கல்விமுறைகள் நெகிழ்ந்து கொடுக்காமை.

! தேசிய வளர்ச்சிக்கு மனித வலுவையும் கல்வியையும் பயன்படுத்துவதைத் தடை செய்யும் மரபுவழி உள்பாங்குகள், சமய நம்பிக்கைகள், தவறான ஊக்குவிப்பு முறைகள்.

- இந்நூல் வலியுறுத்திய மற்றொரு அம்சம் இப்பிரச்சனைகளைக் கல்வியாளர் மட்டும் தீர்த்து வைக்க முடியாது. ஏனெனில் 'நெருக்கடியானது' தனித்து கல்விமுறையை மட்டுமன்றி சமூகத்தையும் பொருளாதார முறையையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

- Coombs இவ்வாய்வின் ஒரு கட்டத்தில் கல்விமுறை பற்றிய மற்றொரு எச்சரிக்கையையும் விடுத்தார். கல்விக்கும் சமூகத்துக்கு மிடையில் நிலவும் இச்சமமின்மை காரணமாகக் கல்விமுறையின் அடித்தளமே ஆட்டங்கண்டு சிதைவடைய நேரிடும்; சமூகங்களும் இதே கதிக்கு ஆளாக நேரிடும் என்பது அவரது எச்சரிக்கை.

இவ்வறிஞர் வளர்முக நாடுகளின் பாடசாலை முறையையும் விமரிசித்தார்: இந்நாடுகள் வெளிநாடுகளின் கல்வி முறைகளை இறக்குமதி செய்தமையால் பல பாதகமான விளைவுகளை எதிர்நோக்கின: இக்கல்வி முறைகளில் வெளிநாடுகளின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப உருவாக்கப்பட்டவை. சிறிய கற்றோர் குழாம் (elite) ஒன்றையே இவை உருவாக்கும் நோக்குடையவை. இந்நாடுகளின் குடியேற்ற ஆட்சி காலத்தின்போது இக்கல்வி முறைகளினால் ஆட்சியாளர்கள் பயனடைந்தனர். ஆனால் காலப்போக்கில் அவை பொருத்தமற்றவையாயின. வளர்முகநாடுகளின் தேவைகளுக்கு அவை உதவுவதாயில்லை. அக்கல்வி முறைகள் உருவாக்கிய சிறு தொகையான கற்றோர் நாட்டின் அரச இயந்திரம் மற்றும் பொருளாதார நிறுவனங்களை இயக்க உதவின. ஆயினும் நாட்டில் பரந்து காணப்பட்ட மனித வளத்தைப் பயிற்ற அவை பயன்படவில்லை. கிராமப்புறங்களில் வாழ்ந்து வந்த 80 வீதமான மக்கள் தொகையினர் இக்கல்விமுறையின் பயன்களைப் பெறவில்லை. கிராமங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் கல்வி பயின்றதும்

தமது சமூகங்களின் அபிவிருத்திக்குப் பாடுபடாது நகர்ப்புறத் தொழில்களை நாடினர் எனப் பல குறைபாடுகளைக் Coombs எடுத்துக் கூறினார்.

1970களில் தான் இவ்வகையான கல்வியாளர்கள் இலங்கை, தான்சானியா, கியூபா, கென்யா போன்ற வளர்முகநாடுகளின் கல்விமுறைகளை ஆராய்ந்து, பல முக்கிய கண்டனங்களை விடுக்கத் தொடங்கினர்.

இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் ரொனால்ட் டொர் (Ronald Dore) என்ற ஆங்கிலக் கல்வியாளர் 'சான்றிதழ் நோய்' (Diploma disease) என்ற தமது ஆங்கில நூலில் (1976) ஒரு முக்கிய கோட்பாட்டை முன்வைத்தார்: வளர்முக நாடுகளின் கல்வி வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய இக்கோட்பாடு பல வாதப்பிரதிவாதங்களை ஏற்படுத்தியது. அக்கோட்பாட்டின் அம்சங்களாவன:

- பாடசாலைகள் காலங்காலமாக மக்களுக்குக் கல்வியை வழங்கி அவர்களுடைய பண்புகளையும் உள்ளத்தையும் நெறிப்படுத்தி வந்துள்ளன. ஆனால் இன்று வேலை வாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்குக் கல்விச் சான்றிதழ்கள் தேவைப்படுவதால், பாடசாலைக் கல்வியின் நோக்கங்களும் இலக்குகளும் மாற்றமடைந்துள்ளன. இந்நிலையில் பாடசாலைகளின் கல்விச் செயற்பாடு 'கல்வித் தகுதிகளை' (qualifications) வழங்குவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.
- கைத்தொழில் மயமாக்கத்தில் உலக நாடுகள் ஈடுபட்டபோது, சில நாடுகள் உலக வரலாற்றில் தாமதித்தே இத்தகைய அபிவிருத்திப் பணியில் ஈடுபட்டன. இவ்வாறாகத் தாமதமாக அபிவிருத்திப்பணி தொடங்கப்பட்ட

தற்கும் வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கக் கல்விச் சான்றிதழ்கள் பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கும் இடையில் தொடர்பு உண்டு என்பது இவ்வறிஞரின் கருத்தாகும். அதாவது, கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாட்டின் தராதரம், வளர்முகநாடுகளின் தேவைகளுக்கேற்ப கல்வியினூடாகத் திறன்களை விருத்தி செய்யும் முயற்சி ஆகிய விடயங்கள், இத் தாமதமாகத் தொடங்கிய அபிவிருத்திப் பணியுடன் தொடர்பு கொண்டவை என அவர் விளக்கினார். அபிவிருத்தியை அல்லது நவீனமயமாக்கத்தை வரலாற்றில் தாமதித்துத் தொடங்கும் போது (late development) வேலை வாய்ப்புகளைத் தெரிவு செய்வதற்கு அதிக அளவில் கல்விச் சான்றிதழ்களைப் பயன்படுத்தும் நிலைமை தோன்றுகின்றது. இவ்வாறு கல்வித் தகுதிகள் வேகமாக முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கும்போது பாடசாலைக் கல்வி பரீட்சைகளை மையமாகக் கொண்டு இயங்கத் தொடங்குகின்றது. இதனால் உண்மையான கல்வியின் நோக்கங்கள் முக்கியத்துவமிழக்கின்றன என்பதே டொர் முன்வைத்த கோட்பாட்டின் சாராம்சமாகும்.

- வேலைவாய்ப்புகளுக்குப் பரவலாகக் கல்விச் சான்றிதழ்களைப் பயன்படுத்தும் நிலை காரணமாகக் கல்வித் தராதரம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றது. இதனால் உலகளாவிய ரீதியில் இலட்சக்கணக்கான பிள்ளைகள் பெறுகின்ற கல்வித் தராதரம் வீழ்ச்சியடைகின்றது என அவர் எடுத்துக் காட்டினார். 1920 அல்லது 1950ஆம்

ஆண்டைவிட தற்போதைய இந்திய, பிரித்தானிய, ரஷ்ய பாடசாலைகள் கூடிய அளவுக்குச் சான்றிதழ் வழங்குவதையே நோக்காகக் கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றன என அவர் குறிப்பிட்டார். இவ்வாறு கல்வித் தகுதிகளைப் பெறச் செய்யப்படும் முயற்சியின் காரணமாகப் பாடசாலைகள் கல்வித் தேர்ச்சிக்கும் கல்வி மேம்பாட்டுக்கும் எதிரான இயல்புகளைப் (anti-educational) பெறுகின்றன. மாணவர்களின் கற்பனாவளம், சுயசிந்தனைத்திறன், துருவி ஆராயும் பண்பு என்பன சிதைக்கப்படுகின்றன என அவர் விளக்கினார்.

- இவ்வாறு சான்றிதழ்களுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்குவது சமூகத்தில்தான் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு விடயம் என்பதால் தனியாட்கள் அவற்றைப் பெறும் நோக்குடன் செயற்படுவதை இவ்வறிஞர் குறைகூறவில்லை. தமது வாழ்க்கை அந்தஸ்தை உயர்த்திக் கொள்ள உயர் பதவிகளைப் பெறும் முயற்சியில் அவர்கள் சான்றிதழைப் பெறும் நோக்குடன் பரீட்சைகளுக்காகப் படிப்பது முற்றிலும் தர்க்கரீதியானதே என அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அவர் சமூகங்கள் கல்விச் சான்றிதழ்களின் அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்புகளையும் பதவிகளையும் ஒதுக்கீடு செய்ய முன்வந்துள்ளதைத் தவறான போக்கு எனத் தீவிரமாக விமரிசித்தார். கல்விச் சான்றிதழ் நோய் தனியாட்களையன்றி சமூகங்களையே பீடித்துள்ளது என்பது அவரது கருத்தாகும்.

(வளரும்)

“ஒரு சமூகம் ஒட்டுமொத்தமாகச் சீதறடிக்கப்படும் போது அதை நோக்கிய அனுதாபப் பார்வைகள் இயற்கையானதே”

“சிறுபான்மை மக்களில் மூன்றிலொரு பங்கினரான மலையகத் தமிழரை அரசின் தீர்வுப் பொதி அலட்சியப்படுத்தி விட்டது”

மலையக மக்கள் முன்னணித் தலைவரும் பிரத்யமைச்சருமான

வய. சந்திரசேகரன் உடனான

நேருக்கு நேர் சந்திப்பு!

“ அரசாங்கத்தில் பிரத்யமைச்சர் பதவியேற்ற 4 ஆண்டுகள் முடிந்தவிட்டன. இதுவரை நீங்கள் சாதித்தது என்று எதனைக் கூறவீர்கள்? மலையகத் தமிழரைக் குறிப்பாக வைத்தும் பதில் கூறலாம்.

“ மலையகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த 4 ஆண்டுகால சாதனை என்று எதையும் கூறமுடியாது. மலையக மக்கள் முன்னணியின் நினைப்புகளைச் சாதிப்பதற்கு இன்னும் வெகுதூரம் நாம் பயணிக்க வேண்டும். இது எமது அரசியல் நோக்கத்தை மலையக மக்கள் பூரணமாகப் புரிந்து கொள்வதில் தங்கியுள்ளது என்பதை அறிவோம். ஆனால் அதற்குரிய பிரச்சாரத்தில் இன்னும் நாம் போதுமான அளவு வெற்றி பெறவில்லை என்பதுந் தெரியும். எனவே எமது பயணம் அத்திசையில் தொடரும்.

பிரதான அரசியல் இலக்குகள் தவிர சாதாரண அரசியல் முயற்சிகள் என்றளவில் பார்த்தால் சிறுசிறு வெற்றிகள் பெற்றுள்ளோம். உ+மாக: மலையகத்தில் இன்று ஏறக்குறைய 8,000க்கும் அதிகமான

வீடுகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கென கட்டப்பட்டு வருகின்றன. அமைச்சகருக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதி மலையகப் பிரதேச அபிவிருத்திக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் வலியுறுத்திய கோரிக்கைகூட ஓரளவு வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. இன்னும் சமுர்த்தி, கிராம சேவகர் பதவிகள், ஸ்ரீபாத கல்வியற் கல்லூரி போன்றவற்றில் எமது நிலைப்பாடு மலையக அரசியலில் ஒரு தாக்கத்தை நிச்சயம் ஏற்படுத்தும் என்றே நம்புகின்றோம்.

“ அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து ஒத்துழைத்துப் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பது என்பது புதிதல்ல. ஏற்கனவே அமைச்சர் தொண்டமான் இதையேதான் செய்து வருகிறார். இப்போது நீங்களும் அதே வழியில். அப்படியாயின் நாளை ஐ.தே.க. பதவிக்கு வந்தாவும் இதே பாதைதானா?

“ அரசாங்கத்துடன் இணைந்து அல்லது அதனை ஆதரித்துத்தான் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்பதில் மலையக மக்கள் முன்னணிக்கு நம்பிக்கையில்லை. இன்னுள் சொல்வதானால்

பாராளுமன்றப் பதவிகளின் மூலம்தான் மக்களின் உரிமைகளைப் பெறமுடியும் என்பதையே நாம் ஏற்கத் தயாரில்லை. உறுதியுடனும் நேர்மையுடனும் ஒரு ஸ்தாபனம் செயற்பட்டால் தேர்தல்களில் போட்டியிடாமல்கூட மக்களின் உரிமைகளைப் பெறமுடியும். எனவே இப்போது நாம் அரசாங்கத்தில் இணைந்திருப்பது தேர்தல் முடிந்தவுடன் ஏற்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையின் விளைவென்றுதான் கூறவேண்டும். எமது ஆதரவில்லாமல் சுயமாகவே ஏதாவது ஓர் அரசாங்கம் அமைந்திருக்குமாயின் நாம் அரசாங்கத்தில் சேருவது என்ற நிலைமையே எழுந்திருக்காது. எனவே அரசாங்கத்தை ஆதரித்தல் என்ற பிரச்சனைக்கும் இடமிருந்திருக்காது. எனவே எமது இன்றைய நிலை காலநிர்ப்பந்தம். அதனைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த முனைகின்றோம். அவ்வளவுதான்.

“இந்திய வம்சாவழி மக்கள் பேரவையின் ஒற்றுமை எதுவரை நீடிக்கும்? தேர்தல் வரையிலுமா அல்லது அதற்கு அப்பாலும் எல்லாப் பொதுப்பிரச்சனைகளிலும் இது தொடருமா?

“இந்தப் பேரவையில் நாங்கள் அங்கம் பெறவில்லை. தேர்தல் வரப்போகின்றது என்று தெரிந்ததும் அவசரத்தில் அள்ளித் தெளித்த அமைப்பு இந்தப் பேரவை. நாங்கள் இதுபற்றி அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. தேர்தல் வரையாவது நீடிக்கும் என்றுதான் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால்

இப்போது மா.ச. தேர்தலும் ஒத்திவைக்கப் பட்டுவிட்டது. எனவே அடுத்த தேர்தலுக்குள்ளாக பேரவை காணாமற் போய்விடும் என்பது எமது கணிப்பு.

“மலையக இளைஞர்கள் மத்தியில் விரக்தியும் ஏமாற்றமும் இன்னமும் நிலவுகிறது என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றீர்களா? அவர்களுக்கு என்ன கூறுகின்றீர்கள்?

“விரக்தி, ஏமாற்றம். முற்றிலுமாக ஏற்கின்றோம். கடந்தகாலத் தலைமைகள் விட்ட அரசியல் தவறுகளால் ஏற்பட்ட நிலைமையின் பிரதிபலிப்புத்தான் இது. இன்னமும் சீர்செய்யப்படமுடியாததாக உள்ளது இந்த நிலை. இளைஞர்கள் ரொம்பவுமே பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளார்கள். அவர்கள் முற்றிலுமாக நம்பிக்கை வைக்கக்கூடிய விதத்தில் எந்தவோர் அரசியல் ஸ்தாபனமும் மலையகத்தைப் பொறுத்தளவில் தன்னை வெளிக்காட்டியிருக்கவில்லை. நாங்களும் அந்த நிலையை இன்னும் எட்டவில்லை. இந்த இளைஞர்களுக்கு நாம் கூறக்கூடிய தெல்லாம் இதுதான்: விரக்தியிலும் ஏமாற்றத்திலும் நின்று விமர்சிப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது சமுதாய மாற்றத்துக்கான கடமை தமக்குண்டென்பதை உணர்ந்து ஒவ்வொரு இளைஞரும் தனது கருத்துக்களை வெளிப்படையாகக் கூறி எதிர்கால சந்ததிக்கு நம்பிக்கையும் விழிப்புணர்வும் ஏற்படுத்தும் விதத்தில் நடந்து கொள்ள முன்வரவேண்டும். கருக்கமாகச் சொல்வதாயின் இளைஞர் கூடது விரக்தி ஒரு தொற்றுநோயாகச்

சமூகத்தில் மாறிவிட்டால் அதன் விளைவுகள் ஆபத்தானவை. இதை இளைஞர்களே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். விமர்சிப்பதோடு நின்றுவிடாது அவர்கள் அடுத்த கட்டம் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும்.

“ தற்போது மலையகத்திலும் கைதுகள் தீவிரமடைந்துள்ளன. இதைத் தடுப்பதில் உங்களின் பங்களிப்பு என்ன? அப்பாவிகள் என்று நீங்கள் அடையாளம் காட்டின பெரலிசார் அவர்களை விட்டுவிடுகின்றார்களா?

“ இந்தக் கைதுகளைப் பொறுத்தளவில் முன்னைய அரசாங்கத்துக்கும் இந்த அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் பெரிதான வேறுபாடு எதுவுமில்லை என்றே கூற வேண்டும். இதை வெளிப்படையாகவே கூறவிரும்புகின்றோம். அப்பாவிகள் என்று நாங்கள் உறுதிப்படுத்திய பலபேர் இன்னும் விடுவிக்கப்படவில்லை. சிலர் உயர் நீதிமன்றம் போய் விடுபட்டு வந்துள்ளார்கள். எப்படியாவது ஒரு சிலரைப் பிடித்து பயங்கரவாதிகள் இவர்கள் தானென்று அரசாங்கத்துக்குப் படம் போட்டுக் காட்டுவதில் பொலிஸ் அதிகாரிகள் மிகவும் அக்கறையாக உள்ளார்கள். விசாரணை அதிகாரிகள் கூறும் பொய்த்தகவல்களையே அரசாங்கமும் நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றது. அண்மைக் காலங்களில் 100க்கணக்கான மலையக இளைஞர்கள் கைது செய்யப் பட்டுள்ளார்கள். இவர்களில் பலபேர் அப்பாவிகள் என்பது தெரியும். நீண்டநாள் தடுப்புக்காவலின் பின்பு வழக்கெதுவுமின்றி

இவர்கள் விடுதலையாகின்றனர். வழக்குத் தொடுக்க ஆதாரமில்லை என மிகச் simple ஆகக் கூறுகிறார்கள். எங்கள் முயற்சிகள் பலனளிப்பதில்லை என்பதுதான் உண்மை. அதிகாரிகளின் நிலைப்பாடு மாற்றமடையாத வரை கைதுகளும் தொடரவே செய்யும்.

“ விடுதலைப் புலிகள் மலையகத்தில் ஊடுருவியுள்ளார்கள் என்பதில் எந்தளவு துரத்தாக்கு உண்மை உள்ளது?

“ விடுதலைப் புலிகளது ஆதரவாளர்கள் என்பது வேறு. விடுதலைப் புலிகள் இயக்க உறுப்பினர்கள் என்பது வேறு. உறுப்பினர்கள் அங்கு ஊடுருவியுள்ளார்கள் என்று பொலிஸ் அறிக்கைகளை மட்டும் வைத்துக் கூறமுடியாது. புலனாய்வுத் துறை கூறுகின்றார்கள் என்பதால் மட்டும் அது உண்மையாகி விடாது. ஏனெனில் கடந்த காலங்களில் மலையகத்தில் கைதான பலருக்கும் பயங்கரவாதிகள் என்றே பட்டம் கட்டப்பட்டது. நீண்டகாலத் தடுப்புக் காவலின் பின்பு எவ்வித குற்றச்சாட்டுமின்றி இவர்கள் வெளிவந்து விட்டார்கள். இதை வைத்துப் பார்க்கையில் இந்த ஊடுருவல் கதையின் உள்ளர்த்தம் புரியும். ஆதரவாளர்கள் என்றால் அது வேறுவிடயம். தொடர்ச்சியாக நடக்கும் யுத்தத்தினால் ஒட்டுமொத்தமாகவே ஒரு சமூகம் சீரழிக்கப்பட்டு சின்னபின்ன மாவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அனுதாபம் அவர்கள்பால் எழுதல் என்பது மானிட இயற்கையே. இந்த மனோ நிலைப்பாட்டை எப்படித் தவிர்ப்பதாம்?

“ தீர்வுப்பொதி தொடர்பில் தங்களின் நிலைப்பாடு என்ன?

“ இலங்கையின் சிறுபான்மை மக்களில் ஒரு பிரிவினர் என்ற வகையிலும் இச்சிறுபான்மையினருள் 1/3 பங்கினர் என்றளவிலும் மலையக மக்களின் அபிலாஷைகளை இந்தத் தீர்வு யோசனைகள் கொஞ்சமேனும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொடுக்கவில்லை. நாங்கள் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவுக்குச் சமர்ப்பித்த யோசனைகளும் கிடப்பில் போடப்பட்டுவிட்டன. இந்நிலையில், சிறுபான்மை மக்களின் அரசியல் உரிமைகளை உத்தரவாதப்படுத்தும் முயற்சி என்று அரசாங்கம் இத்தீர்வுப்பொதியைக் கூறுமாயின் அதைவிடப் பெரிய துரோகம் என்று மலையக மக்களுக்கு எதுவுமில்லை.

இன்னும் அபத்தம் யாதென்றால் வெறுமனே ஒரு பிரகடனத்தின் மூலம் செயற்படுத்தியிருக்க வேண்டிய பிரசாவுரிமை பற்றிய ஒரு விசயத்தை இந்தப் பொதியினுள்ளே திணித்து அதையும் அரசியலமைப்புப் பிரச்சனையாக மாற்ற முற்பட்டுள்ளமையோயாகும். இது ஒரு பின்னோக்கிய செயற்பாடாகும்.

“ உங்கள் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் காதருடனான பிரச்சனை என்ன? ஏன் நீங்கள் சமரசமாகக் கூடாது?

“ இந்த விடயம் இப்போது நீதிமன்றத்தின் முன்னாலுள்ளது. எனவே அதிகம் என்னால் கூறமுடியாது. கட்சியின் அமைப்பு, கொள்கை தொடர்பான பிரச்சனைகள் முரண்பாட்டுக்குக் காரணம் அல்ல.

சமரசமாவது என்றால் தூரப்போனவர்களே நெருங்கி வருதலில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும்.

“ புதிய இடதுசாரி முன்னணி ஒன்று உருவாகியுள்ளதே. அதைப்பற்றி ஏதாவது கூறவிரும்புகின்றீர்களா?

“ இத்தகைய ஒரு முன்னணி வரவேற்கப்பட வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர்களின் எதிர்கால வேலைத்திட்டங்கள் பற்றி இன்னும் எமக்குத் தெரிய வரவுமில்லை. இது தொடர்பில் எங்களை இதுவரை எவரும் அணுகவுமில்லை.

“ இனப்பிரச்சனைத் தீர்வு விடயத்தில் முக்கிய உறுத்தலாகக் கருதப்படும் வடக்கு-கீழக்கு இணைப்புப் பிரச்சனையில் ம. ம. முன்னணியின் நிலைப்பாடென்ன?

“ ஆரம்பத்தில் இருந்த சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சனைகளும் அவற்றை எப்படித் தீர்ப்பதும் என்பதேதான். ஆனால் இப்பிரச்சனையைத் திசைதிருப்பி இதற்குத் தீர்வு காண்பதை மேலும் சிக்கலாக்க வேண்டும் என்று விரும்பியோரின்

தீயநோக்கு முயற்சியினால் முளைத்ததுதான் இந்த இணைப்பு-பிரிப்புப் பிரச்சனையாகும். தேவையில்லாமல் பிரச்சனையை இழுத்தடிப்பதற்கு இது நல்ல ஆயுதமாகப் பயன்படுகின்றது. ஆயினும் இன்று இப்பிரச்சனை பெரிதுபடுத்தப்பட்டுவிட்டதால் இதற்கு வடக்கு-கிழக்கு மக்களும் அங்குள்ள அமைப்புகளுமே முடிவுகாண வேண்டும் என்பதே எமது நிலைப்பாடாகும்.

“ புலிகளுடனான பேச்சுவார்த்தை தீர்வுக்கு அவசியம் என்கிறீர்களா? ஆயின் அப்பேச்சுவார்த்தை எப்படிப்பட்டதாக அமையவேண்டும்?

“ நாட்டில் நிரந்தர அமைதிக்குப் பேச்சுவார்த்தை தவிர வேறு எந்த மார்க்கமும் இருப்பதாக நாம் கருதவில்லை. இப்பேச்சுவார்த்தை முத்தரப்புச் சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். இந்த மூன்றாந்தரப்பு நன்னோக்கிலும் பாரபட்சமின்றிச் செயற்படவல்லதாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் பேச்சுவார்த்தை வெற்றியளிக்க முடியும்.

“ தீர்வு எதை நோக்கியதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறீர்கள்?

“ நடைபெறும் பேச்சுவார்த்தையிலிருந்துதான் தீர்வு வெளிப்படவேண்டுமே தவிர ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒன்றுடன் சென்று பேச்சுவார்த்தை நடாத்த முடியாது. அப்படி ஒரு எண்ணத்துடன்

சென்றால் அது காலவரையறையற்ற இழுத்தடிப்புக்கே உதவும். பேச்சுவார்த்தை சரியான திசையில் முன்னெடுக்கப்பட்டால் தீர்வு முகிழ்க்கவே செய்யும்.

“ மாகாணசபைத் தேர்தல்கள் பின்போடப்பட்டதில் உங்களின் நிலைப்பாடு என்ன?

“ தேர்தலை நடாத்துவதற்கு யுத்தநிலை தடையென்றால் யுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டுத் தேர்தலை நடாத்த வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் தேர்தலைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு யுத்தத்தை நடாத்துகிறது.

“ மலையக மக்கள் முன்னணியின் எதிர்காலம் எப்படி...?

“ நாம் மிகக் குறுகிய காலத்தில் உறுதியாகக் காலூன்றியுள்ளோம். தொழிற்சங்கப் பின்னணியில்லாமல் அரசியல் முயற்சிகள் மலையகத்தில் எடுபடாது. எனவே தொழிற்சங்க ரீதியில் நாங்கள் எதிர்நீச்சலடித்தே அரசியல் இயக்கமாகவும் வளர வேண்டியுள்ளது. மலையகம் முழுவதும் வியாபித்து முனைப்போடு அரசியலில் ஈடுபட இன்னும் கால அவகாசம் தேவைப்படுகின்றது. எனவே தொழிற்சங்க ரீதியில் முதலில் விஸ்தரிப்பு முயற்சிகளில் கவனஞ் செலுத்துகின்றோம். எங்களின் ஆதரவாளர்கள் கூடுதலாக இளைய சந்ததியே. எனவே மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் மலையக மக்கள் முன்னணி எதிர்காலத்தை எதிர்நோக்குகின்றது.

தமிழ்த் திரை உலகை வை நிமிர வைத்தவர்கள்

சின்னராசு

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

**காதல் நடப்பால் உள்ளங்களை
காந்தம் போல் கவர்ந்தவர்**

அம்பிகாபதி தலைசிறந்த தமிழ் காதல் காவியம். இதை திரைப்படமாக 1941-42இல் தயாரிக்கப்பட்ட பொழுது, இந்த படத்தில் அம்பிகாபதியாக ஏழிசை மன்னர் எம். கே. தியாகராஜ பாகவதர் நடித்தார். எல்லிஸ்-ஆர். டங்கன் படத்தை இயக்கினார். அந்த காலத்தில் வசனம் எழுதுவதில் தலைசிறந்து விளங்கிய இளங்கோவன் இந்த படத்திற்கு வசனம் எழுதினார்.

அம்பிகாபதி கதை முழுக்க முழுக்க காதலை பின்னணியாக கொண்டதால் ஆங்கிலத்தில் புகழ் பெற்ற ரோமியோ ஜூலியட் நாடகத்தில் ஷெக்ஸ்பியர் எழுதிய வசனங்களை பின்பற்றி அம்பிகாபதி படத்திலே காட்சிகளையும், வசனங்களையும் அமைக்க வேண்டும் என எல்லிஸ். ஆர். டங்கன் விரும்பினார். எனவே அதன் அடிப்படையிலே இந்த படத்திற்கு இளங்கோவன் அற்புதமாக வசனங்களை எழுதித் தந்தார்.

அம்பிகாபதியாக நடித்த பாகவதருக்கு இணையாக அமராவதியாக சந்தான லட்சுமி நடித்தார். அந்த காலங்களில் பாகவதருடன் நடிக்கும் பெண்களுக்கு உண்மையிலேயே பாகவதர் மீது காதல் ஏற்பட்டுவிடும் என்பார்கள். சந்தான லட்சுமிக்கும் பாகவதர் மீது காதல் ஏற்பட்டது.

இப்போதெல்லாம் இந்தி படங்களை தயாரிக்கும் பொழுது அதில் நடிக்கும் நடிகர், நடிகைகளுக்கு காதல் என்று புரளியை கிளப்பி கதாநாயகன், கதாநாயகிக்கு விளம்பரம் தேடித் தருகிறார்கள். அதாவது அவர்கள் நடிக்கும் படத்தை ஓடவைப்பதற்கு இப்படியொரு முயற்சி.

ஆனால் அம்பிகாபதியாக நடித்த பாகவதர் மீது சந்தான லட்சுமிக்கு உண்மையான காதல் ஏற்பட்டது. இந்த படம் கல்கத்தாவில் எடுக்கப்பட்டு வந்த பொழுது நடிகர், நடிகைகள் தங்குவதற்கு மாளிகை மாதிரி ஒரு வீட்டை பிடித்திருந்தார்கள். அந்த வீட்டில் பாகவதர் தங்குவதற்கு ஒரு வசதியான அறையும், அது போல கதாநாயகி சந்தான லட்சுமி தங்கி கொள்வதற்கு இன்னொரு தனி அறையும் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தன. அந்த இரு அறைகளுக்கு மத்தியில் உள்ள பெரிய ஹாலில் இரவுநேரம் ஆண் நடிகர்கள் எல்லாம் ஆளுக்கொரு பக்கமாக படுத்து உறங்குவார்கள். அப்படி ஒரு நாளில் சந்தான லட்சுமி காதல் வேகத்தில் தன் அறையில் இருந்து எழுந்து பாகவதரை சந்திக்க அவர் இருந்த அறை பக்கமாக நெருங்கினார். கீழே படுத்திருந்தவர்களை மிதித்து விடாமல் எச்சரிக்கையாக நடந்தும் கூட சிறுகளத்தூர் சர்மா என்ற நடிகர் மீது நன்றாக மிதித்து விட்டார். சிறுகளத்தூர் சர்மா அந்த காலத்தில் புகழ்

மிக்க நடிகர். அம்பிகாபதி படத்தில் அவர்தான் கம்பர். அவர் மீதுதான் சந்தான லட்சுமி மிதித்து விட்டார்.

நன்றாக உறங்கிக் கொண்டிருந்த சிறுகளத்தூர் சர்மா மிதிபட்டதும் பதறிக் கொண்டு சத்தமிட்டு எழுந்தார். சந்தான லட்சுமி பயந்து வேகமாக பாகவதர் அறைக் கதவை போய் தள்ளினார். அது தாளிடப்படாமல்தான் இருந்தது. உள்ளே பாய்ந்து விட்டார்.

அலறி புடைத்து எழுந்த சிறுகளத்தூர் சர்மா சுற்றும் முற்றும் பார்த்த பொழுது யாரோ ஒருவர் பெண் மாதிரி பக்கத்து அறையில் நுழைவது அவர் கண்ணில் பட்டுவிட்டது. விசயம் அவருக்கு புரிந்துவிட்டது. அதற்கு மேல் அவர் கத்தி கலாட்டா செய்ய விரும்ப வில்லை. அதற்கு காரணம் பாகவதர் மிகப் பெரிய புகழில் இருந்தார் என்பது மட்டுமல்ல. பாகவதரோடு சிறுகளத்தூர் சர்மா படத்தில் நடித்தாலும் சில வருடங்களாகவே பாகவதரோடு அவருக்கு நல்ல உறவு இல்லாமல் இருந்து வந்தது. அதன் காரணமாகவும், பாகவதர் அறைக்குள் ஒரு பெண் நுழைவது போன்ற காட்சியை பார்த்த பிறகும் அவர் மெளனமாக படுத்துக் கொண்டுவிட்டார்.

இப்படி படத்திலே காதலராக நடிக்க வேண்டியவர்கள், அந்த படபிடிப்பு நடக்கிற காலங்களிலும் காதலராகவே இருந்ததனால் அந்த காலத்து அம்பிகாபதி படம் காதல் காட்சிகளில் சிறந்து விளங்கியதோடு அந்தக் கால இளைஞர்கள், இளம் பெண்களை அந்த காட்சிகள் மிகவும் பாதித்தன என்று சொல்லுவார்கள்.

அந்த படத்தில் 'சந்திர சூரியர் போந்திசை மாறினும்' என்று துவங்கும் ஒரு அருமையான காதல் பாடலுக்கு பாகவதரும், சந்தான லட்சுமியும் பாடி நடிப்பார்கள். அப்போது பாகவதர் சந்தான லட்சுமியை அலக்காக தூக்கி அங்கேயுள்ள பஞ்சணையில் கொண்டு சாய வைப்பார். இந்த காட்சி அந்த கால இளைய வயதினருக்கு மிகவும் கிருகிரூப்பூட்டும் காட்சியாக அமைந்திருந்ததாம். புதிதாக திருமணம் முடித்தவர்கள் அம்பிகாபதி படத்தை பார்த்துவிட்டு அந்த படத்தில் வரும் காட்சி போல தன் இளம் மனைவியரை அலக்காக தூக்கி கட்டிலிலே போடுகிறேன் என்று முயற்சித்து சிலர் தங்கள் மனைவியை கீழே போட்டு இடுப்பை ஒடித்தார்கள் என்று அந்த காலத்தில் பேசுவார்கள்.

அந்த அளவு அம்பிகாபதி படம் இளைஞர் உள்ளங்களை கொள்ளை கொண்ட படம். அந்த படம் வெளிவந்த வெகுகாலம் வரை பாகவதரை அம்பிகாபதி அம்பிகாபதி என்றே தமிழக மக்கள் அழைக்க ஆரம்பித்தனராம்.

அந்த படத்தின் உச்சக்கட்ட காட்சியின் அம்பிகாபதி காமரசம் கலப்பில்லாத நூறு தெய்விகப் பாடல்களை பாடினால் அவனுக்கு பரிசாக அமராவதியை மணம் முடித்து வைப்பேன் என்றும், அம்பிகாபதி அப்படி பாடத் தவறினால் அவன் தலை துண்டிக்கப்படும் என்றும் மன்னவன் சொல்லி இருப்பான். அந்த காட்சியை மிக அற்புதமாக எல்லிஸ். ஆர். டங்கன் படமாக்கினார்.

அவையின் மத்தியில் அமர்ந்து அம்பிகாபதி ஒவ்வொரு பாடலாக பாடுவார். அந்த பாடலை எண்ணிக்கை வைக்க அரசர் சார்பில் ஒவ்வொரு சோழியாக எடுத்து வைப்பார்கள். மாடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் அமராவதி தன் காதலன் பாடுவதை கணக்கு வைக்க ஒவ்வொரு மலராக எடுத்து வைப்பாள். இதில் அம்பிகாபதி பாடும் முதல் பாடல் காப்புச் செய்யுள் அதாவது கடவுள் வாழ்த்து என்று கூறி அரசு சார்பாக பாடலை கணக்கு வைப்பவர் அதை கணக்கில் சேர்க்க மாட்டார். ஆனால் அமராவதியோ அது காப்புச் செய்யுள் என்று அறியாமல் ஒரு பாடலை பாடி விட்டதாக ஒரு மலரை எடுத்து வைப்பாள். அமராவதியின் இந்த தவறினாலேயே அம்பிகாபதி தொண்ணூற்று ஒன்பது பாடல்களை முடித்த நேரம் அவன் நூறு பாடல்களையும் பாடி விட்டதாக அமராவதி முடிவு செய்து அவசரப்பட்டு அம்பிகாபதிக்கு தெரியும் படியுமாக தோன்றி சைகை காட்டி விடுவாள். அம்பிகாபதியும் தான் நூறு பாடல்களை பாடி விட்டதாக கருதி அடுத்த பாடலை அமராவதியை நோக்கி காதல் ரசம் சொட்ட பாடி விடுவான்.

இந்த பரபர்ப்பான காட்சியை மிக சிறந்த உத்தியோடு எல்லில். ஆர். டங்கன் படமாக்கினார். பிற்காலம் 1955-56இல் சிவாஜி நடித்து வெளிவந்த அம்பிகாபதியிலும் பாகவதர் நடித்த அம்பிகாபதியை பின்பற்றியே உச்சக்கட்ட காட்சியை அமைத்தார்கள். இருப்பினும் அந்த காலத்தில் பாகவதர் நடித்த அம்பிகாபதிக்கு கிடைத்த வெற்றியை பிற்காலம் எடுத்த அம்பிகாபதி பெறவில்லை என்றே சொல்லலாம்.

இந்த இரண்டாவது அம்பிகாபதியை கவியரசு கண்ணதாசனின் தமையனார் ஏ.எல். சீனிவாசன் அவர்கள் எடுத்தார்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் கண்ணதாசன் தன் தமையனாரிடம் இந்த படத்திற்கு பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரை வசனம் எழுத வைத்தால் மிக அருமையாக இருக்கும் எனக் கூறினார். அதன்படியே பாவேந்தரை வசனம் எழுத கேட்டுக் கொண்டார்கள். பாவேந்தரும் ஒப்புக்கொண்டு வசனம் எழுத துவங்கினார். ஆனால் பாவேந்தருக்கு யார் மீதோ ஏற்பட்ட கோபம் அம்பிகாபதி படத்திற்கு வசனம் எழுதத் தொடங்கிய ஆரம்பத்திலேயே வெளியேறி விட்டார். அதனால் வேறு வழியின்றி படத்தை இயக்கிய பதீலகண்டனே வசனத்தையும் எழுத ஆரம்பித்தார்.

அம்பிகாபதி படம் தயாரிக்க முடிவு செய்த உடனேயே ஏ.எல். சீனிவாசன் அவர்களுக்கு ஒரு ஆசை ஏற்பட்டது. பழைய அம்பிகாபதி படத்தில் பாகவதர் நடித்து அந்த படம் மிகப்பெரிய வெற்றி பெற்றது. எனவே இந்த அம்பிகாபதி படத்தில் பாகவதர் கம்பராக நடித்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என அவர் விரும்பினார்.

எனவே பாகவதரோடு தொடர்பு கொண்டு அம்பிகாபதி படத்தில் கம்பராக நடிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் பாகவதரோ, அம்பிகாபதி படத்தில் கம்பராக நடிக்க தனக்கு விருப்பம் இல்லை என தெரிவித்து விட்டார். அந்த காலகட்டத்தில் பாகவதர் கைவசம் படம் இல்லாமல் இருந்தார். இருப்பினும் வந்த வாய்ப்பை பாகவதர் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்.

பாகவதரின் மறுப்புக்கு காரணம் விளங்காத ஏ. எல். சீனிவாசன் அவர்கள் கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணனை

அனுப்பி பாகவதரை சம்மதிக்கச் செய்யலாம் என எண்ணினார். எனவே கலைவாணரிடம் இதுபற்றி சொன்ன சீனிவாசன் அவர்கள் இன்னொரு புதிய தகவலையும் கலைவாணரிடம் சேர்த்து சொல்லி, பாகவதரை எப்படியாவது சம்மதிக்க வையங்கள் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

அதாவது அம்பிகாபதியாக நடிப்பவர் வாங்குகிற தொகையை விட அதிகச் சம்பளம் பாகவதருக்கு தருவதாக கலைவாணரிடம் ஏ.எல். சீனிவாசன் சொல்லி அனுப்பினார். ஆனால் பாகவதரோ, இது பணம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனை அல்ல. எனது சுய கௌரவப் பிரச்சனை. நான் இப்பொழுது என் வயதை பொறுத்து சிவாஜிக்கு தகப்பனாராக நடிப்பதில் பெருமைப் படுகிறேன். அதில் எந்த ஆட்சேபமும் இல்லை. ஆனால் அம்பிகாபதி படத்தில் தகப்பனார் வேடம்தாங்க நான் தயாரில்லை. காரணம் நானே ஒரு காலத்தில் அம்பிகாபதியாக நடித்து என்னை மக்கள் எல்லாம் அம்பிகாபதி என்றே அழைப்பார்கள். அப்படியொரு மரியாதையை சம்பாதித்து தந்த படத்தில் மற்றொரு பாத்திரத்தை தாங்கி நடிக்க நான் விரும்பவில்லை. என்னை மன்னித்து விடுங்கள் என்று கூறினார்.

பாகவதர் பணப் பிரச்சனையால் சிரமங்களை சந்திக்க நேர்ந்தாலும் பணத்திற்காக தனது நல்ல வைராக் கியங்களை விட்டுக் கொடுக்க தயாராக இருந்ததில்லை என்பதற்கு இதைவிட பெரிய சாட்சியாக எதை சொல்லுவது?

(வளரும்)

-நன்றி: 'வசந்தம்'

இஸ்லாமும் மன்த உர்மைகளும்

"மனிதர்கள் அனைவரும் ஆரம்பத்தில் ஒரே சமூகத்தவராகவே இருந்தனர். பின்னர் பல வகுப்பினராகப் பிரிந்து விட்டனர்". (அல்குர்ஆன் 10:19)

"வானங்களையும், பூமியையும் சிருஷ்டித்திருப்பதும், உலகில் மொழிகளும் நிறங்களும் வேறுபட்டிருப்பதும் அவனுடைய அத்தாட்சிகளில் உள்ளதாகும். இதில் அறிவுடையோருக்கு நிச்சயமாகப் பல அத்தாட்சிகளிருக்கின்றன". (அல்குர்ஆன் 30:22)

"நீங்கள் யாவரும் ஒரே சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தாம். நானே உங்களது இரட்சகனாக உள்ளேன். எனவே என்னையே வணங்குங்கள்".

(அல்குர்ஆன் 21:92)

"மனிதர்களே! நீங்கள் உங்கள் இறைவனுக்குப் பயந்து நடந்து கொள்ளுங்கள். அவன் உங்கள் யாவரையும் ஒரே ஆத்மாவிலிருந்து உற்பத்தி செய்தான். (ஆரம்பத்தில் அந்த ஒருவனைப் படைத்து). அவரிலிருந்து அவருடைய மனைவியைப் படைத்தான். பின்பு அவ்விருவரிலிருந்து அனேக ஆண், பெண்களை வெளிப்படுத்திப் பரவச் செய்தான்".

(அல்குர்ஆன் 4:1)

"(இறந்துபோன) பெற்றோரோ, நெருங்கிய உறவினரோ விட்டுப்போன பொருள்களில் ஆண்களுக்குப் பாகமுண்டு. அவ்வாறே பெற்றோர்களோ, நெருங்கிய உறவினரோ விட்டுச் சென்ற பொருள்களில் பெண்களுக்கும் பாகமுண்டு".

(அல்குர்ஆன் 4:7)

முதல் இரவு

எம். ஜி. எம். றஜிப்

எங்கும் ஒரே இளம் பசுமை. இளம்பச்சை வண்ணத்தில் மடல்கள் பூத்த கற்றாளைகள். கண்ணுக்கும் மனசுக்கும் குளிர்ச்சியைத் தருவித்தன பசும் மடல்கள். வண்ணத்துள் கரைந்து, காற்றில் மிதந்து மனசில் கூதலைச் சமந்து அவளும் அவனும். பிள்ளைகள் அணிவகுத்த கற்றாளைத் தோட்டத்தில் அவர்கள்.

மடலை அள்ளித் தாங்கி மெல்ல மெல்ல உருவியது கண்கள். முகர்ந்து சூடாக்கியது மூச்சு. மடல் எங்கும் உஷ்ணம் ஊறிப் பரவியது. மடல் நுனி தொடங்கி அடிவரை விரல்கள் வருடின. கருக்கு முனைகள் விரல்களை நெருடின. விரல்பட்டு வழக்கிச் சவண்டன முனைகள். விரல்கள் மடலின் முதுகைத் தடவின. இளம்பச்சைப் படுநாவில் சவ்வரிசி அளவில் வெண்புள்ளிகள் தடித்து எழும்பி விரல்களில் தடுக்குப்பட்டன. சிறுத்து, அகன்று, விரிந்து, குழிந்த பள்ளத்தில் விரல்கள் வழிந்தன. ஒரு கணம் மதம்புடைத்து எழுந்து மடல் அதிர்ந்ததை விரல்கள் உணர்ந்தன. கருக்கு விளிம்புகள் துவண்டு, நெழிந்து துடித்தன. நொவு கண்ட மடல்மேனி ஏகக் கசிவுகள் கொப்பளித்தன.

நிலாக் காயாத ஆகாசம். சூரியன் உதிக் காத வானம். இருளில் லாத சுடர்க்கோட்டம். ஒளியை உமிழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இளம்பச்சை வண்ணக் கற்றாளை மடல்கள். வாழைக் குருத்து வண்ணத்துள் புகையும் மேகங்கள்.

மடல்கள் எழுந்தாடின. ஊற்றெடுத்துக் கொப்பளித்து வெடித்துத் துளிர்ந்தன. துளிகளில் சீதளம் பளபளத்தது. நிறமே இல்லாத ஈரத்துளிகள். மடலில் நுனி தொடங்கி பாதம்வரை படர்ந்த துளிகள். ஒன்றையொன்று தொட்டுக் கொள்ளமாட்டாத துளிகள்.

காற்று எழுந்து மடலில் வீசியது. மெல்ல மெல்ல மடல் ஊதுப்பட்டது. மடல் ஊதியது. ஊதி ஊதித் தணித்தது. மெல்லக் கசிந்து வடிந்து, மடல்மடி கண்ணாடி யாயிற்று.

நா எழுந்து நடந்தது. தோட்டத்தைச் சுற்றி முழுவட்டம் போட்டது. பளபளக்கும் பசுமை கொண்ட பச்சை மடல்கள். துளி பொசிந்து கசிவாகி நீர்முத்துக் கொண்ட மடல்கள். கருக்கு முத்தி விறைப்புக் கொள்ளாத இளம் மடல்கள். உமிழ்நீர் சுரந்து நா தழுதழுத்தது, சழிந்து, வழிந்து திமித்துத் தடவியது. வருடலும் தடவலும், தடவலும் வருடலும் தொடர்ந்தன. கசிவு கட்டி வழுவழுத்தது மடல். எம்பி எம்பி நாக்கை முட்டியது மடல். பிளந்து விரிந்து அகத்தைக் காட்டிற்று மடல். வெம்மையும் குளிரும் பதமாகக் கலந்த, இதம் கொண்ட மடல். பிளவில் நுழைந்து வெதும்பிக் குளிர்ந்தது நா. ஆழச் செருகி துளாவி நிமிர்ந்தது நா. பிளவின் மேலாழத்தில் தடுக்கிச் சிலிர்த்தது முத்து. நெழிந்து துடித்து, அடங்கித் தணிந்தது மடல்

முத்து. குவிந்து, அமர்ந்து, சலித்து ஓய்ந்து மூடிக் கொண்டது மடல். கருக்கு முனைகள் சவண்டு துவழு, கசிவு காய்ந்து உலர, துளைகள் தூர்ந்து போக, கசிவில்லாப் பசுமை கொண்டது மடல்.

அவனைத் தேடினாள். உள்ளும் புறமும் அவனைத் தேடினாள். வண்ணத்துள் கரைந்த அவனைத் தேடினாள். கற்றாளையும், இளம்பச்சை வண்ணமுமே அவளோடு மிஞ்ச அவனைத் தேடினாள்.

அவளுக்கு உடலெங்கும் குடு கண்டது. சூகை ஏறி அரிப்புண்டானது. குடு தணியுமட்டும் அள்ளி அள்ளித் தண்ணீர் வார்த்தாள். கன்னி விரிந்து இதழ்களைப் பரப்பிக் கொண்டது அவள் மனசு. இதழ்கள் அமிழ்ந்து மூழ்கிக் குளிர்ந்தன. சவர்க்காரம் பூசிக் கொண்ட உடலை உரசும் போது என்றுமில்லாத ஆனந்தம் கொண்டாள்.

ஈரம் துவட்டாத கூந்தலைச் சுற்றி தாவணித் துண்டால் கொண்டை போட்டிருந்தாள். நீர் சொட்டாத ஈரப் பொலிவுடன் கட்ச் கட்ச் தேனீர் குடித்தாள். மனசுக்கு இதமாக இருந்தது. பசலை ஏறிய திரேகமெங்கும் இதம் கட்டி இருந்தது அவளுக்கு. வழமைக்கு மாறாக புதுப்பொலிவு கண்டிருந்தாள்.

அவளுக்கு அவள் கல்யாணம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. கல்யாணத்துக்கு முன்னர் அவர் வாங்கிக் கொடுத்த பெல்ஜியம் கண்ணாடியும் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. பெல்ஜியம் கண்ணாடியில் இன்னும் அவள் துலக்கமானாள். இதழ்கள் விரிந்து பல்வரிசை தெரிய முடிவில் விரியும் சிவந்த முரசுகளில் அவள் தன்னைக் கண்டு கொண்டாள்.

கணவன் கொடுத்த முத்தம் அவளுக்கு முதல் முத்தமாக இருந்தபோது ஒரு முதலிரவு. முந்தானை சரிந்து முன்புறமாக நின்றபோது ஒரு முதலிரவு. எழுந்து நின்றவளின் பொக்குகளை முத்தமிட்டபோது ஒரு முதலிரவு. கூந்தலை வருடி, பதமாகக் கொஞ்சி காது மடல்களில் மூர்ச்சித்த நகச் சூட்டிலும் ஒரு முதலிரவு. முட்டுப்பட்ட மார்புகள் பூரிப்புக் கொண்டு நினைவிழந்து கிடந்தபோதும் ஒரு முதலிரவு. சர்வாங்கம் முழுவதும் நிர்வாணம் கொண்டு காற்றில் காய்ந்த போதும் ஒரு முதலிரவு. அவளுடைய முதலிரவுகள் கண்டிராத இன்றைய பூரிப்பும் ஒரு முதலிரவு. மடல் பிளந்து, கசிவு கொண்டு, துளாவிய போதும் ஒரு முதலிரவு. இனிவரும் இரவுகள் எல்லாமே அவளுக்கு முதலிரவு.

அவள் கல்யாணமாகி தனிக் குடித்தனம் ஆரம்பித்திருந்த காலத்தி லிருந்து அவள் வீட்டுக்கு அடிக்கடி வந்து கொண்டிருந்தாள். அடுக்களையில் அவள் பாணை சட்டிகளுடன் உரசிக் கொண்டிருக்கும் போது வந்தாள். அடுப்புச் சாம்பலை அள்ளிக் கொண்டு கருவேல மரத்தடிக்குப் போகும்போது வந்தாள். மதியச் சாப்பாட்டுக்குப்பின் அசதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது வந்தாள். இன்று வந்துவிடமாட்டானா என அவள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் போதுகளி லெல்லாம் வந்தான்.

புத்தகங்களுடனும், யோசனைக ளுடனும் அவள் வாழ்ந்து கொண்டிருக் கும்போது வந்தான். அவளது தோட்டத்தில் மாலை வேளையும், கன்னி விரியும் நேரமும், மல்லிகைப் பந்தலும் அவனுக்கு மிக விருப்பாகி வந்தான். கன்னி விரிந்து,

வாசம் காற்றில் கலந்து, மனசில் பரவும் போது கண்களை மூடிய அவனுக்கு ஒரு கணம் அவளும் உவப்பாளாள்.

அவனுடைய உலகத்தில் விதம் விதமான புத்தகங்கள் இருந்தன. எடுத்தவுடன் ஒரே மூச்சில் வாசித்து முடிக்கின்ற புத்தகங்கள். வரிகளில் மூழ்கி மணிக்கணக்காய் ஊற வேண்டிய புத்தகங்கள். பார்த்துப் பார்த்துத் திகட்டாமல் மீண்டும் பார்க்கத் தூண்டுகின்ற புத்தகங்கள். அவளைப் போலவே திரும்பத் திரும்ப வாசித்தும் மனசில் பிடிபடாமல் நழுவிப் போகின்ற புத்தகங்கள்.

அவளுக்கு அவனும் நழுவிக்கொண்டேயிருந்தான். பூக்களைப் பொறுக்குவதும், பிடுங்குவதும், முகர்வதுமாக அவன் இருக்க, கூடவே அவளும் சிறுபிள்ளை விளையாட்டை பார்த்துக் கொண்டே நிற்பாள். அவள் பராக்கு மாறுகின்ற வேளைகளில் அவனது கண்கள் அவளைத் திருடுவதைக் கண்டு மனசுக்குள் சிரித்துக் கொள்வாள். பந்தலின் கீழே அவன் மணிக்கணக்கில் நிற்பதும், இருப்பதும் அவளுக்கு அதிசயமாக இருக்கும்.

கண்ணாடியில் மீண்டும் ஒரு முறை தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டாள். தலைவாரிக் கொள்ள, பவுடர் பூசிக் கொள்ள, இடைக்கிடை முகத்தில் தோன்றும் பருக்களை நசித்துப் பிதுக்கி முளைகளை எடுத்துக் கொள்ள உபயோகமாகின்ற கண்ணாடி. அவளை முழுவதுமாகக் காட்டிவிடாத கண்ணாடி. மூலைகளில் ரசம் மங்கி கரைந்து போன கண்ணாடி. எனினும் அவளை இடுப்புக்கு மேலே பிசகில்லாது காட்டி நிற்கின்ற கண்ணாடி.

இடுப்பளவே காட்டி நிற்கும் கண்ணாடியில் முகத்தளவே காட்டும் கண்ணாடியோடு அவள். தன்பேரிளம்

பருவத்தைக் காட்டி, முகத்துச் சிரிப்பில் அவளைக் காட்டிய கண்ணாடியோடு அவள். நிலாக் காயாத ஆகாசம். சூரியனில்லாத வானம். இருளில்லாத சுடர்க் கோட்டம். வாழை வண்ணத்துள் புகையும் மேகத்துள் புகுந்து, முகம் மட்டும் தெரியும் அவள்.

அவள் மணத்தாள். கற்றாளை வாசம் திரண்டு கலந்து மணத்தாள். உலர்ந்து போகாது ஈரக்கசிவு கொண்டு மணத்தாள். அவளைத் தொட்ட தென்றல் மணத்தது. பட்டுத் தெறித்த சுடரில் வாசம் துடித்து நெழிந்தது. காற்றில் துடித்து பின் நிமிரும் சுடர் நாவில் அவள் மணத்தாள். பச்சை வண்ணத்துள் கலந்து, கரைந்து மிதந்து மணத்தாள். சில கணமே தோன்றி மறையும் குறுஞ்சிரிப்பின் முடிவில் விரியும் சிவந்த முரசுகளில் அவள் மணம் தந்தாள். பொசிந்தாள். கசிந்தாள். வழக்கினாள். ஊதிப்புடைத்து அதிர்ந்தாள். முத்துச் சிலிர்த்த அமர்ந்தாள். மூடினாள். மூடிக் கொண்டாள். மூடிய பின்னும் மணத்தாள்.

சில கணமே தோன்றி மறையும்,
குறுஞ்சிரிப்பின் முடிவில் விரியும்,
சிவந்த முரசுகளில்,
அவன், அவளைக் கண்டான்.

அவனது வசனத்துள் அமிழ்ந்து மூழ்கினாள். சொற்களுள் புகுந்து, வசனத்தின் முடிவில் வெளியாகினாள். சொற்களின் படிகளில் ஏறி நின்று கூத்தாடினாள். மாலையாக வளைத்துப் போட்டுக் கொண்டாள் வசனத்தை. மண்பெட்டி கொண்டு சொற்களுக்குச் சூல் கட்டினாள். அவனது புது உலகங்களையும், புத்துணர்வுகளையும் அவளும் கண்டு கொண்டாள்.

விடிசாம வேளையில் அவர் தொட்டபோது புல்லித்து எழுப்பி உற்சாகம் கொண்டாள். அவரது வருடல் அவளை ஆட்கொண்டபோது புரண்டாள். மடியில் துவண்டாள். கூந்தலை வருடி இழையெடுத்த போது முக்கினாள், முன்கினாள். இதழ்களை வருடி சுட்டு விரலால் பதித்தார். மடலைத் தடவி நீவினார். அவனது வசனமும் சொற்களும் பின்னிக் கலந்திருந்த அவளுடலை அவர் அழுத்தினார்.

பின்னலைப் பிரித்து பரவசம் ஊட்டாத அவரை பரிதாபத்துடன் தானே தழுவிக்கொண்டாள். வாய் தூர்ந்து நாவில்லாத முகத்துடன் அவர் அவளுடன் இருந்தார். எல்லாம் முடிந்து அவர் எழுந்து கொண்ட போது தலையில்லாத முண்டமாய் நின்று கொண்டிருந்தார்.

கசிவு கொண்டு ஈரலிக்காத அவள். குவிந்த உதடுகளும், பிளவாத மடலும் உலர்ந்தே இருந்தன அவளுக்கு. வாசம் பரப்பிய கற்றாணை மடல்களில் அவள் அவனைத் தேடிய வண்ணம் தனித்தே கிடந்தாள்.

இனிமேல் அவன், அவளைக் காணவராது போய்விடுவானோ என்ற நினைப்பு சூழ்ந்து கொள்ள பெரிதும் துக்கப் பட்டுக் கொண்டாள். அவனுடைய வரவில் இருந்த பிசகு அச்சத்தை ஊட்டிற்று அவளுக்கு. அவன் வராது போவதும், அவள் அவனைக் காணாது போவதும் நடந்திடக்கூடாதென வேண்டிக் கொண்டாள்.

தட்டுவது அவனாக இருந்து விட வேண்டும் என்ற வேணாகளிலெல்லாம் தட்டுவது அவனாகவே இருப்பான். கதவு தட்டப்பட்டது. மிகுந்த பரபரப்புடன் எழுந்து கொண்டாள். அவனை எப்படி எதிர்கொள்வதென்ற பதைபதைப்புடன் கதவை நோக்கி நடந்தாள். தன்னை ஒரு

தரம் சீராக்கிக் கொண்டு, அவனுக்கு உவப்பான குறுஞ்சிரிப்பின் முடிவில் தெரியும் முரசுகளைக் காட்டிக் கொண்டு கதவைத் திறந்தாள். அவர் நின்று கொண்டிருந்தார்.

அவள் எழுந்தபோது காலை கழிந்து போயிருந்தது. யோசனை வரத் தொடங்கியவள் போல, கட்டிலில் இருந்த படியே அறையிருளில் எதனையோ தேடினாள். கட்டிலைத் தடவினாள். எதுவும் தட்டுப்படவில்லை. அவன் இல்லை. அவனும் இல்லை, அவரும் இல்லை. அவளைத் தவிர அவளுடன் யாருமே இல்லை.

சுயத்துக்கு வந்தது அவளது நாசி. கற்றாணை வாசம் அறையெங்கும் வீசுவதை உணர்ந்து கொண்டாள். உடம்பு ஜில்லென்று குளிர்ந்தது. கூந்தல் கலையாமலே இருந்தாள். சீலை, உள்ளாடை எதிலுமே பிசகில்லை. எழுந்து நின்று பின் இரண்டடி வைத்தபோது தன்னில் ஏதோ கசிவதை நிதானித்துக் கொண்டாள். உண்மையில் அவள் கசிவு கொண்டிருப்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டாள்.

எங்கும் ஒரே இளம் பசுமை. இளம்பச்சை வண்ணத்தில் மடல்கள் பூத்த கற்றாணைகள். கண்ணுக்கும் மனசுக்கும் குளிர்ச்சியைத் தருவித்தன பசும் மடல்கள். வண்ணத்துள் கரைந்து, காற்றில் மிதந்து மனசில் கூதலைச் சுமந்த அவனும் அவளும். பிள்ளைகள் அணிவகுத்த கற்றாணைத் தோட்டத்தில் அவர்கள்.

கடந்த காலம் அபத்தமாய் தோன்றிற்று அவளுக்கு. பழைய பூரிப்பும், பரவசமும் போதாமை கொண்டிற்று அவளுக்கு. ஒரு கணம் சுயத்துக்குத் திரும்பியபோது அவர் வீட்டிலில்லாதது நினைவுக்கு வந்தது அவளுக்கு.

மதுரனிடம்

எஸ். இராமானுஜம்,
நெலுக்குளம், வவுனியா.

▶▶ இயக்கத் தோழர்களின் செலவுக்காக அரசாங்கம் அலுவலன் வழங்குவதில்லை என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் வவுனியாவில் ஒரு லொறிக்கு இவ்வளவு என்று கப்பம் புள்ளாட்டினால் அறவிடப்படுவதை அதன் தலைவர் மறுப்பாரா?

➔ வவுனியாவிலும் வன்னியிலும் பொருட்களின் விலை உயர்வுக்கு இந்தக் கப்பமே காரணம் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். வியாபாரிகள் தாங்கள் கொடுப்பதை வாடிக்கையாளரிடமிருந்து எடுத்து விடுகின்றார்கள். ஆனால் வாடிக்கையாளரான பொதுமக்கள் ஓடப்பராக வேண்டியதுதான். ஆயுதக் குழுக்களின் இந்தச் செயல்களுக்கு அரசாங்கமே பொறுப்பாக வேண்டும்.

மா. நவநீதன்,
கொழும்பு-15.

▶▶ மழுப்பாமல் சொல்லுங்கள். நீங்கள் தமிழக அரசியலில் எந்தக் கட்சியை ஆதரிக்கின்றீர்கள்?

கேளுங்கள்

➔ இதில் ஏன் மழுப்பல் வேண்டும். எனக்கு இப்போது 43 வயது. கடந்த 30 வருடகாலமாக தி.மு.க. ஆதரவாளனாகவே இருந்து வருகின்றேன். என் ஆதரவை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இன்னொரு தோதான கட்சியைத் தமிழகம் இதுவரை உருவாக்கவில்லை என்பதுதான் துரதிர்ஷ்டம்.

ஆர். இரகுநாதன்,
ஆரையம்பதி, மட்டக்களப்பு.

▶▶ எல்லாத் தமிழ்த் தலைவர்களுமே அரசாங்கத்தைச் சாடுகிறார்கள். ஆனால் செயலில் அரசாங்கத்துக்குச் சார்பாகவே நடந்து கொள்கிறார்களே?

➔ இதுகூட ஆயுத அரசியலின் நிர்ப்பந்தம் என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அரசாங்கத்தின் ஆதரவின்றி அரசியல் நடத்தமுடியாத அரசியல் சூழ்நிலையில் அவர்கள் என்னதான் செய்ய முடியும்?

நா. மதிவதனன்,
மாத்தளை.

▶▶ பிரதமர் பதவிக்கு ஏக போட்டியாளரே யார் பொருத்தமானவர் என்கிறீர்கள்?

→ பதவிக்குப் பொருத்தமற்றவர் என்று யாரேனும் இருக்கின்றார்களா? இந்தப் பதவியே ஓர் அலங்காரந்தானே. எந்தத் தலையும் சூடிக்கொள்ளலாம்.

எஸ். எம். யாசீன்,
கல்முனைக்குடி.

☐ வளர்ந்தவரும் முஸ்லீம் தேசியவாதம் எங்குபோய் முடியும் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்கள்?

→ 1950களிலிருந்து தமிழரசுக்கட்சி வளர்த்து வந்த அதேவிதமாகவே இதுவும் வளர்க்கப்படுகின்றது. எனவே சரியாக அடையாளங் காணப்பட்டு அதன் அபிலாஷைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாவிட்டால் இன்று தமிழ் மக்கள் சந்திக்கும் அவலங்களை நாளை இந்நாட்டு முஸ்லீம்களுக்கு சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். ஆனால் ஒரு தேசியத்தின் அபிலாஷைகள் என்பது அதனை நெருக்கும் புறச் சூழல்களினால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. எனவே புரிந்துணர்வுகள் இனங்களுக்கிடையில் நேர்மறையான அபிலாஷைகளை உருவாக்குவதாக இருக்கட்டும்.

பாமின் செல்வநாயகம்,
புலோல் மேற்கு, பருத்தித்துறை.

☐ இன்றைய இக்கட்டான சூழ்நிலையிலும் யாழ் மாணவர்களுக்குப் பழைய நிலையிலேயே பல்கலைக்கழக

அனுமதிக்கான வெட்டுப் புள்ளியைத் தீர்மானிப்பது எந்தவகையில் நியாயம்?

→ இதில் சிக்கலான எடுகோள்கள் அடங்கியுள்ளன. சூழ்நிலைகள் இக்கட்டானவை. இருந்தபோதிலும் - பெறுபேறுகளில் பெரிதான வீழ்ச்சி இல்லை என்கிறார்கள். இன்னொரு புறத்தில், மாவட்டத்தின் மக்கட்தொகையை வைத்து - அனுமதிக்கப்படுவோரின் எண்ணிக்கையையும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இடப்பெயர்வுக்கு முன்னரான மக்கட்தொகையே இன்றும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவது யாழ் மாணவர்களுக்குச் சாதகமானதுதானே என்கிறார்கள் வேறுசிலர். எனவே தரவுகள் மேற்கொண்டு அலசப்பட வேண்டும். இன்னொரு வருடத்துப் பெறுபேறுகளையும் பார்ப்போமே.

கீர்ஸ்லீனா செல்லதுறை,
ஹாவா எல்யா, நுவரெலீயா.

☐ ஏன் சார், காதலிலே உண்மையிலேயே இரண்டு வகைதானா சார்?

→ அம்மாயோ, காதலை ஏந்தானோ கவிஞர் பிரியாணி வகையறாவில் சேர்த்து வகைப்படுத்தி விட்டார்? என்னைப் பொறுத்தளவில் காதல் ஒருவகைதான். அதுவேதான் அது. அதுவோர் சுகானுபவம். சொல்லி மாளாது. சொல்லியும் புரியாது.

எம்மை நாமே மறுநீதோமா?

சீ. எம். நவரத்தினம்

அண்மையில் நாம் ஒரு நண்பருக்கு பெண் பார்க்க செல்லவேண்டி இருந்தது. நண்பரின் குடும்பத்துடன் எனக்கு நெடுநாள் பழக்கம் இருந்தது. ஆகவே இவ்வைபவத்தில் நான் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பிய அளவுக்கு நானும் விரும்பினேன்.

நண்பர் ஒரு சிற்றூரில் விவசாயம் செய்து வந்தார். ஒரு காணியும் அந்த காணியில் ஒரு வீடும் அவருக்கு அவ்வூரில் இருந்தன.

கல்யாண பேச்சில் ஈடுபட்ட தரகர் என் நீண்ட கால நண்பர். நம்மிடையே சந்திப்புக்களும், உரையாடல்களும் அடிக்கடி நிகழாதபோதும் அப்படி நடைபெறும் போது அது நீண்டதாக அமையும்.

நான் தரகரிடம் பெண்ணைப் பற்றி, அவள் குடும்பத்தைப் பற்றி விசாரிக்கலானேன். பெண்ணின் பெற்றோர் ஒரு தோட்டத்தில் தொழிலாளிகளாக வேலை செய்து வந்ததாகவும் இப்போது அவர்கள் ஓய்வு பெற்றுவிட்ட போதும் தொடர்ந்தும் தம் மகள்மாரோடும், இளைய மகனோடும் தோட்டத்திலேயே குடியிருப்பதாகவும் கூறினார்.

மகன்மாரில் ஒருவர் எப்படியோ ஐரோப்பிய நாடொன்றில் குடியேறி அங்கேயே திருமணமும் செய்து முடித்துவிட்டார். ஆயினும் தன் தம்பிமாருக்கு பண உதவி செய்து அதனால் அவர்கள் நகரில் ஒரு

கடையைத் தொடங்கி அதனை நடத்தி வருவதாகவும் கூறினார். இந்த இரு மகன்மாரும் நகரிலேயே தங்கி இருந்தார்கள்.

பெண் பார்க்கும் படலம் பெண்ணின் வீட்டில் நடைபெறுவது சம்பிரதாயம். ஆனால் இச் சந்தர்ப்பத்தில் அது கடையின் மேல் மாடியில் சகோதரர் தங்கி இருந்த இடத்தில் நடைபெற்றது.

சுபமாதம், சுபநாள், சுபநேரம் என்று அத்தனை விஷயங்களிலும், லீலா பஞ்சாங்க காலண்டரை கலந்து, பின்னரே முடிவெடுப்பவர்கள், அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டுபவர்கள், பெண் பார்க்கும் விஷயத்தில் அதனை தம் வீட்டில் வைப்பதை தவிர்த்து விடுகிறார்கள்.

திருமண பேச்சு நடைபெறும் போது கூட அவர்கள் தோட்டத்திற்கும் தமக்கும் உள்ள உறவு ஏதோ விட்ட குறை, தோட்ட குறை அளவிலான ஒன்றைப் போலவும் காட்ட முற்பட்டார்கள். இவர்கள் தாம் காலம், காலமாக தாம் நகரத்திலேயே வசித்து வருவது போன்றதொரு பிரமையை எமக்கு ஏற்படுத்த பெரும் பிரயத்தனத்தையே மேற்கொண்டார்கள்.

பெண் வீட்டாரின் இந்தப் பேக்குக்கு அவள் பெற்றோர் அத்தனை ஆதரவாக இல்லாதபோதும் அதனை வெளிப்படையாகக் கூறும் நிலையில் அவர்கள் இருக்கவில்லை.

இப்படி ஒரு மனப்போக்கு தோட்டங்களில் பிறந்து, வளர்ந்து இன்று நகரங்களில் குடியேறி தொழில் செய்வோர் மத்தியில் காணப்படுகிறது. தாம் பிறந்த கிராமம், நகரம் குறித்து பெருமையாய் மக்கள் பேசும் அதேவேளை தோட்டங்களில் பிறந்தோர் மத்தியில் இத்தகைய வழமை குறைவாகவே இருக்கிறது.

இவ்வேளை இதுபோன்ற இன்னுமோர் சம்பவம் நினைவுக்கு வருகிறது.

கொழும்பு நகரின் ஒரு பிரபலத்தின் மனைவி- இன்று அவர். அன்று ஒரு காலத்தில் ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியாக இருந்திருக்கிறார். அவ்வேளை இன்றைய இந்த பிரபலம் அன்று அத்தனை பிரபலமாக இருக்கவில்லை. எப்படியோ இருவரும் திருமணம் செய்து கொண்டனர்.

திருமணத்தின் பின்பு 'மகராசி வந்த அதிர்ஷ்டம்' அவர் தோட்டது துலங்க, பட்டது விளங்க பெட்டிக் கடை முதலாளி எட்டாத உயரம் எட்டிப் பிடித்து உயர்ந்தார். அத்தோடு தோட்டத்து உறவுகளை முற்று முழுதாக முடிவுக்கு கொண்டு வந்துவிட்டனர்.

அண்மையில் இவர்களின் சீமந்த புத்திரனுக்கு மலைநாட்டின் பிரபலம் ஒன்றின் மகளை பெண் பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள். வாகனம் நிறைய கொழும்பு உறவுகள், நண்பர்கள். மலைநாட்டை வந்தடைந்த இவர்கள் தேநீர் அருந்த வாகனத்தை ஓர் ஒதுக்குப்பறமாக நிறுத்திய போது கொழும்பு கூட்டம் அம்மையாரிடம் "அக்கா, அக்கா, நாங்கள் தேயிலை மரம் பஸ்த்தே இல்லை, ஒன்றை காட்டுங்கள்" என்றார்களாம். அக்கா ஆகிவிட்ட அம்மையாரும் "அடா, நானும் பார்த்ததே

கிடையாதே!" என்று வண்டி சாரதியிடம் 'தேயிலை மரம்' ஒன்றை காட்டும்படி வேண்டினார்களாம்.

பொதுவில் தோட்டங்களிலிருந்து நகரை அடைந்து தொழில் புரிபவர்களே இவ்விதம் நடக்கிறார்கள்.

தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள், காடு, மேடு, கல்லு, முள்ளு என்பவற்றிடையே நடக்க வேண்டி உள்ளது. இதில் அதிகம் பாதிப்புக்குள் ளாவது பெண் தொழிலாளிகளே. ஆயினும் 'உங்கள் பொன்னான பாதம் புண்ணாகி போகுதே' என்று ஒரு பெரிய கோஷம் தொழிலாளிகள் மத்தியிலிருந்தோ அவர்களின் நலன்களில் அக்கறை கொண்ட சங்கங்கள், அமைப்புகளிலிருந்து எழுந்ததில்லை.

ஆயினும் இதனை ஒரு பிரச்சனையாக கருதி தீர்வு காண முயன்ற ஒருவர்தான் திரு. டி. வி. சீவரத்தினம் அவர்கள். இவர் இன்று ஜோன் கில்ஸ் நிறுவனத்தின் செயற்பாடு அத்தியட்சராக உள்ளார். அன்று அவர் நூராளையை அடுத்துள்ள கந்தப்பனையில் அமைந்துள்ள எஸ்டேல் தோட்டத்தின் அதிகாரியாக கடமையாற்றினார்.

அவ்வேளை அவர் தொழிலாளிகளின் நிலையுணர்ந்து, வேதனை அடைந்து, தோட்டத் தொழிலாளிகள் காலணி அணிந்தே தொழில் செய்ய வேண்டும் என்றொரு நியதியை பிறப்பித்தார். அத்துடன் அவர் காலணி நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டு தொழிலாளிகளுக்கு முதன் முறையாக இலவசமாக காலணிகள் வழங்க ஏற்பாடு செய்தார்.

இன்றும் கூட இப்படி காலணி அணிந்து ஒரு தோட்டத் தொழிலாளி தொழிலுக்கு செல்வதென்பது ஓர்

அபூர்வமான நிகழ்ச்சிதான். இந்த வழமை எஸ்டேல் தோட்டத்தில் தொடர்கின்ற போதிலும், 1983இல் இத் தோட்டத்தில் தொடங்கிய இந்த புரட்சிகர நடவடிக்கை வேறு எங்கும் பரவியதாக செய்திகள் இல்லை.

பூண்டுலேயவை சேர்ந்த டன்சினன் தோட்ட அதிகாரி தின் லக்ஷ்மன் சில்வாவை இவ்வேளை நினைவு கூருவோம். இவரும் தனது தோட்டத்தில், தொழிலாளர் நலன் கருதி பல செயல்களில் ஈடுபட்டார்.

நமது அரசியல்வாதிகள், தோட்டத் துக்குள்ளும் மதுபான கடைகளை திறந்து 'புண்ணியம்' தேடிக்கொண்டார்கள். வேறு இனத்தவர் செய்ய தயங்கிய பாதகத்தை நம்மவர்கள் மிக இயல்பாக செய்தார்கள்.

டன்சினன் தோட்டத்தினுள்ளும் ஒரு மதுபானக் கடை இருந்தது. அதில் தோட்டத்துக்கும் ஒரு வருமானம் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது.

அந்த வருமானத்தையும் ஒரு பொருட்டாக கொள்ளாது அம் மதுபான கடையின் அகண்ட கதவுகளை இறுக்கவே மூடினார் திரு. லக்ஷ்மன் சில்வா. இதுபற்றி அவர் கூறுகையில் "மதுபானம் அருந்த நினைப்பவன் இனி பஸ் ஏறி பல மைல் சென்றே வாங்க வேண்டும். நினைத்த மாத்திரத்தில் மது பெறக் கூடிய நிலை இல்லை. இதனால் பாவனை கட்டுப்படுத்தப்படும்" என்றார்.

இது மட்டுமல்ல இவர் பெண் தொழிலாளிகளே சம்பளம் பெற சம்பள வாசலுக்கு வரவேண்டும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தினார். ஒரு குடும்பத்தின் சம்பளத்தை குடும்பத்தின் மூத்த ஆண்மகனே பெற்றுக் கொள்வார். இதில்

ஒரு பகுதியை குடும்ப செலவுக்கென்று கொடுத்து விட்டு மிகுதியை தன் இஷ்டம் போல் குடும்பத் தலைவர் செலவு செய்வார்.

இதனால் குடும்பங்கள் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாகின. நல்ல சம்பளம் பெற்ற குடும்பங்கள் கூட கணவனின் போதை பழக்கங்களால் வறுமையால் வாடிக் கொண்டிருந்தன. இந்நிலையை மாற்ற ஓர் ஆரம்ப நடவடிக்கையாகவே தான் இப்பழக்கத்தை கொண்டு வந்ததாக திரு. சில்வா கூறினார்.

தேயிலை தோட்டத் தொழிலின் வயது ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது அதுபோல் இந் தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு இடம் பெயர்ந்து வந்துள்ள ஒரு சமூகத்தின் வயதும் நூற்றைம்பது. இந்த சமூகத்தின் புலன் பெயர்ச்சி அத் தொழிலுக்கு ஆதாரமாகவும், அத்தொழிலின் வளர்ச்சி இச் சமூகத்தின் ஆதாரமாகவும் இருந்து வந்துள்ளது.

இன்னும் நூற்றைம்பது வருடங்கள் போனாலும் இந்த சமூகம் திருந்தாது என்று சிலர் அங்கலாய்ப்பதுண்டு. இப்படி கூறுபவரே இந்த சமுதாயம் முன்னேற்ற பாதையில் காலடி எடுத்து வைத்துள்ளதன் ஓர் உன்னத உதாரணம்.

மலையக மக்கள் வளரவில்லை என்று ஒரேயடியாக கூறுவது நியாயத்தை சார்ந்தல்ல. அந்த முன்னேற்றம் மெதுவாக நடைபெறுகிறது எனலாம். இன்று நீங்கள் கருதும் முன்னேற்றத்தை ஈடாக கொண்டதல்ல எனலாம். ஆயினும் வளர்ச்சி இடையறாது நடந்தே வருகிறது.

யாழ்ப்பாண சமூகமும் சீதனப் பிரச்சனையும்

* ஒரு மாற்று நோக்கு *

கொம்மிஞ்ஞன்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

என்னுடைய சென்ற மாதக் கட்டுரையில் 'சீதனம்' என்பது தேசவழமையின் பிரத்தியேக ஏற்பாடுகளுள் ஒன்றென்றும் அது காலப்போக்கில் தவறான விளக்கங் கொள்ளப்பட்டு விட்டதென்றும் குறிப்பிட்டதோடு தாம்வழிச் சமூகமொன்றின் கட்டுக் கோப்பை விட்டுவிடாமற் பாதுகாக்கும் திட்டமான எண்ணத்தோடு கூடியதென்றும் வாதிட்டிருந்தேன். இந்தச் சீதன அம்சத்தின் சில சிறப்பியல்புகளை ஒப்பீட்டளவில் பார்ப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகின்றது.

தேசவழமையின் சீழ் சீதனம் என்பது கட்டாயமானதல்ல. எனவே சீதனப் பிரச்சனையில் சிக்கியுள்ளோர் தேசவழமை மீது பழிசமத்த முடியாது. மட்டுமன்றி, தேசவழமையைப் பொறுத்தளவில் சீதனமானது மிக நுணுக்கமான ஒரு பொறிமுறையாக (mechanism) கையாளப்பட்டு வந்திருப்பது. வாதத்துக்காகக் கூறுவதெனில் இது ஒரு எதிர்காப்பு ஆயுதம் அல்லது பொறிமுறை (defensive weapon) என்றும் கூறலாம். இது ஏனைய சட்டமுறைமைகளில் அறியப்படாத ஒன்று. ஆனால் திரிபடைந்து வேறுசட்டங்களைச் சென்றடையும்

வாய்ப்பிருந்திருக்கிறது என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். உ+ம: முஸ்லீம் சட்டம்.

இன்னுமொரு மேலதிக விடயம் யாதெனில் சீதனச் சொத்தானது மற்றைய ஆதனங்களுடன் கலந்துவிடாதபடி தனித்தன்மை எப்படிக் கவனமாகப் பேணப்பட்டது என்பதாகும். கணவன் குடும்பத்துக்குள் வரும்போது தன்னோடு கொண்டிருந்த 'முதுசொம்' ஆதனமும் கணவனும் மனைவியும் தமது திருமண வாழ்க்கைக் காலத்தின்போது தேடிச் சேர்த்த / உழைத்துச் சேர்த்த சொத்துக்களான 'தேடிய தேட்டம்' என்ற ஆதனமும் தனித்தனியாகப் புறம்பாக அடையாளங் காணப்பட்டன. அதுவல்ல முக்கியம். இவற்றிலிருந்து எப்படிச் சீதனச் சொத்துக்கு விசேட அந்தஸ்துக் கொடுக்கப்பட்டு தனியந்தஸ்து வழங்கப்பட்டிருந்தது என்பதே கவனத்துக்குரியதாகும்.

சீதனச் சொத்தானது மனைவியினுடைய தனியான சொத்தாகக் கருதப்படுகின்றது. பழைய தேசவழமையின்படி (அதாவது 1911, 1947 சட்டங்கள் வரமுன்னிருந்த நிலையின்படி) சீதனச் சொத்தானது கணவனது கடன்களுக்குப் பொறுப்பாக முடியாது. அதாவது சீதனச்

சொத்தை நம்பிக் கணவன் பொறுப்பற்றுச் செலவழிக்க முடியாது. சீதனச் சொத்திலிருந்து வரும் வட்டி அல்லது வாடகைகளைக்கூட இங்ஙனம் கடனுக்காகப் பதிலீடு செய்யப்பட முடியாது. ஆனால் யாழ்ப்பாண திருமண வழியுரிமைகள் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் (1911) தேடிய தேட்டம் என்பதை வரையறை செய்யும்போது "கணவன் அல்லது மனைவியினுடைய ஆதனத்திலிருந்து திருமணக் காலத்தின்போது எழும் எத்தகைய இலாபங்களும்" அதில் உள்ளடங்கும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே மனைவியின் சீதன ஆதனத்திலிருந்து வரும் குத்தகை, வாடகை, வட்டி என்பனவும் தேடிய தேட்டத்தினுள் அடங்குகின்றன என்று கொள்ள வேண்டும். ஆயினும் சீதனச் சொத்து எதுவிதத்திலும் பாதிப்படைய மாட்டாது.

திருமணக் காலத்தின்போது கணவன் ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்து சீதனச் சொத்து குறைந்துபோனால் - மனைவி இறக்கும் தறுவாயில் - அவள் திருமணத்தின்போது கொண்டு வந்தது அப்படியே இருக்கின்றதா என்பது சரிபார்க்கப்படும். அப்படியே இல்லாமல் குறைந்திருப்பின், கணவன் இந்தத் திருமணக் காலத்தில் தான் தேடிய தேட்டத்திலிருந்து சிலவற்றைக் கொடுத்து சீதனச் சொத்தின் பெறுமதியைக் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சீதனச் சொத்தின் சொந்தக்காரன் கணவனல்ல என்பதால் சீதனச் சொத்தானது கையளிக்கப்பட முடியாது, குத்தகைக்கு அல்லது ஈட்டுக்குக் கொடுக்கப்பட

முடியாது. ஆனால் இந்த விதத்தில் இவற்றை மனைவி பயன்படுத்தலாம். தனது அசையா ஆதனங்கள் பற்றி மனைவி முடிவெடுக்க முன்னர் அவள் கணவனின் சம்மதத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் (Chellappa v. Kumaraswami). இந்தப் பிரிவையே நாட்டில் சிலர் பலத்த கண்டனத்துக்குள்ளாக்குகின்றனர். மனைவி இறந்ததன் பின்னருங்கூட கணவன் குறிப்பிட்ட சில தத்துவங்களை சீதனச் சொத்தின் மேல் கொண்டிருக்க முடியும். இது பெரும்பாலும் அவர்களது பெண் பிள்ளைக்கு தாயின் சொத்துக்களையுஞ்சேர்த்துச் சீதனம் வழங்குதல் சம்பந்தப்பட்டதாகவே இருக்கும்.

இனிச் சீதனம் தொடர்பான சமூகப் பிரச்சனைகளைப் பார்ப்போம். ஏற்கனவே நாம் அவதானித்திருந்ததைப் போலவே சீதனம் கொடுக்க வழியற்ற பெற்றோரது நிலைமை என்ன வினாவே முதலில் எழுப்பப்படுவதுண்டு. ஆனால் பதிலும் முதலிலேயே தரப்பட்டுள்ளது. அதாவது சீதனம் கொடுத்தல் என்பது கட்டாயமல்ல என்பது. அடுத்ததாக வருவது சீதனக் கொடுக்கல் வாங்கல் என்பது இல்லாவிட்டால் திருமணம் என்பது ஒருபோதுமே நடைபெறாது என்ற கற்பனையான சிந்தனையாகும்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டு இல்லாத கற்பனையில் இடமெடுத்தாதிப் பெருத்து - "இது சமூகத்தின் ஒரு நோய். அந்தச் சமூகத்தைப் பாருங்கள். இந்தச் சமூகத்தில் தான் இப்படி. இது கேடு கெட்ட பழக்கம்" என்று சாரார் திட்டித் தீர்க்க - மறுபக்கத்திலோ சிலர் "இருப்பவன்

கொடுக்கின்றான். இல்லாதவன் ஏன்தான் துள்ளுகின்றானோ" என்று ஏப்பமிட்டு ரைப்பதும் சகஜமாகி விட்டது. உண்மையில் இருசாராருமே தவறிழைப்பதுடன் சீதனத்துடன் அடிப்படைத் தன்மையை அடைவு வைத்துவிட்டுப் பேசுகிறார்கள் என்பதே எனது வாதமாகும்.

"சீதனமில்லாமல் ஏங்கும் குமர்கள்" என்ற அனுதாப வார்த்தை கவனத்துக்கு எடுக்கப்பட வேண்டியதே. ஆனால் தேசவழமையின் தவறினால் அல்லது சீதனம் என்ற அமைப்பின் தவறினால் இங்கு திருமணம் தடைப்படுவதில்லை. திருமணம் பெண்பகுதியினராலேயே இங்கு முன்னெடுக்கப்படும். பொருத்தமான மாப்பிள்ளையையும் அவர்களே தேடுகின்றார்கள். இந்தப் பொருத்தமான என்ற சொல்தான் சர்ச்சைக்குரியது. எல்லாப் பொருத்தமுஞ் சரி, சீதனம் பொருந்தவில்லை. மாப்பிள்ளை வேறொரு பெண்ணுக்குத் தாலி கட்டிவிடுகிறார். இங்கே அடிப்படைத் தவறு யாருடையது? தங்களுக்குப் பொருத்தமான மாப்பிள்ளை என்பதைத் தீர்மானிக்கும்போது அதில் சீதனத்தையும் ஓரம்சமாகவே உள்ளடக்கிப் பேச்சைத் தொடக்குபவர்களே பெண் வீட்டார்தான். அதுதான் ஆரம்பத் தவறு.

குறிப்பாக, மத்தியதர வர்க்கக் குடும்பத்துப் பெண்களிடையே இப்பிரச்சனை கூடுதலாக உள்ளது என்பது உண்மையே. தங்களது பதவிக்கு இணையாக அல்லது தங்களிலும் பார்க்க உயரிய பதவியிலுள்ள ஆணையே இவர்கள் மணக்க விரும்புகின்றனர். இந்த உயர்வுக்குச் சீதனத் தொகை

ஏணியாக்கப்படுகின்றது. எனவே படித்தும் பணம் இல்லாத பெண்களது திருமண வாழ்க்கை தாமதமாவது உண்மையே என்றாலும் அதற்கு 'சீதனம்' என்ற அமைப்பு காரணம் என்று கூறுதல் பொருத்தமற்றது. இவர்கள் தங்களிலும் பார்க்க அழகு/ அந்தஸ்து/கல்வி குறைந்த எந்த ஆணையாவது திருமணஞ் செய்ய முன்வந்தால் 'சீதனம்' அங்கு தீர்மானிக்கும் சக்தி என்ற அந்தஸ்தை இழந்துவிடுகின்றது.

பெண் பெற்றவர்கள் உடனே சீறிப்பாய்வார்கள். பணம் என்பது குடும்ப அந்தஸ்தைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக மாறுவது எப்போது? பணக்காரன் பல பொருட்களை வாங்குஞ் சக்தி கொண்டவனாக இருக்கின்றான். அந்த நுகர்வுப் பண்டங்களுள் ஒன்றாக 'மாப்பிள்ளையும்' உள்ளடக்கப்படுவது சீதனத்தினால்தானே என்பது அவர்களது வாதம். அதாவது பணத்துக்கு இன்னொரு பலத்தைச் சமூகத்தில் அங்கீகரிப்பது சீதனம் என்ற ஏற்பாடேயாகும் என்று வாதிடுவார்கள். இந்த காலத்தில் ஓரளவு உண்மை இல்லாமலில்லை. ஆனால் இது முற்றிலுஞ் சுயநலமிக் கதான வாதம் என்றே கூறவேண்டும்.

சமூகத்தில் இரண்டு பிரிவுகள் இன்று நேற்றல்ல. எத்தனையோ ஆண்டுகளாக இருந்துதான் வருகின்றன. அப்போதிலிருந்து 'சீதனமும்' முக்கிய இடத்தை ஆக்கிரமித்து வந்துள்ளதாகக் கூறமுடியாது. மாறாக, சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த நலனை ஊன்றிநோக்கில் சீதனம் மறுதலையாக இந்த வர்க்க வேறுபாட்டையும் வேறு சமூகக்

கட்டுமானங்களையுந் தகர்ப்பதாக இருப்பதாகவும் வாதிடலாந்தானே. அது எப்படியெனப் பார்ப்போம்.

சீதனப் பிரச்சனை யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் தலைவிரித்தாடுகின்றது என்று கூறுவதற்கு இரு காரணங்கள் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தின் இறுக்கமான சாதியமைப்புக் காரணமாக ஒரே சாதிக்குள் திருமணஞ் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எழும் போது பேரம் பேசித்தான் ஆகவேண்டும். அதாவது தனக்குரிய வாழ்க்கைத் துணையைத் தேடிக் கொள்வதற்கான சமூகப் பரப்பின் அளவு மிகக் குறைவானதாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மறுபுறத்தில் கல்வியறிவு காரணமாகப் பெரிய இடைவெளி இந்த ஒரே அமைப்புக்குள் கிடையாது. உதாரணமாக ஒரு மருத்துவராக வருகின்ற பெண் தன்னுடைய அதே சாதிக்குள் மாப்பிள்ளை தேடவேண்டும். அதேவேளை மாப்பிள்ளை ஒரு மருத்துவராக அல்லது அதற்குச் சமமானவராக இருக்க வேண்டும். வேறு விருப்பரிமைகளைப் பாவிப்பதற்கான செயற்பாட்டுச் சுதந்திரமில்லை. எனவே இந்தச் சுதந்திரமின்மையை ஈடு செய்யவே சீதனம் ஆயுதமாகப் பயன்படுகின்றது. வேறுவிதத்தில் வரும் கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்ப்பதற்குச் சீதனம் ஒரு ஆயுதமாகின்றது.

சாதியமைப்பில் கீழ்நோக்கிய படிவரிசையிலும், கல்வியறிவு/உத்தியோகம் என்பவற்றில் நடுப்பகுதிக்குக் கீழேயும் உள்ளவர்களைப் பொறுத்தளவில் சீதனத்தின் தீர்மானிக்கும் சக்தி அங்கு அதிகமாகத் தேவைப்பட்டது. ஏனெனில் செயற்பாட்டுச்

சுதந்திரம் இவர்களுக்கு ஒரு சிக்கலாக அமைவதேயில்லை. இங்கேதான் சீதனம் எதிர்த்திசையில் செயற்பட்டு நன்மை புரிகின்ற ஒரு சமூக நிறுவனமாகவும் மாறிவிடுகின்றது. உதாரணமாக - சாதியமைப்பில் ஒரே படியில் இல்லாத இருவர் திருமணஞ் செய்யுஞ் சக்தியினைச் சீதனத்தினால் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். தன்னுடைய பெண் சகோதரிகளின் பெயரில் சீதனம் வாங்க முனையும் இளைஞன் தனக்குத் தேவையான தொகை தனக்குச் சொந்தமான வரைப்பட்டிக்குள் கிடைக்காத போது அகலக்கால் வைக்கின்றான். தான் கேட்ட தொகையைத் தரும் பெண் வீட்டாருடன் அவன் சமரசம் பேசத் தயாராகின்றான். முதலில்: இது கல்வியறிவு பற்றியதாக இருக்கும். இதனால் எத்தனையோ பட்டதாரி மாப்பிள்ளைகள் முதலாளிகள் வீட்டு மருமக்களாயினர். பெண்ணின் கல்வியறிவின் குறைபாட்டை நிவர்த்திக்கவே 'தொகை' நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

இதைவிட வரவேற்புக்குரிய செயற்பாடாயமைவது இதுவரை கட்டிக் காத்து வைத்த சாதியமைப்பு முறைமையில் ஓட்டையைத் துளைத்து அதனூடு பணம் என்னும் பாசக் காற்றை ஊதுதலாகும். இரு வீட்டாருக்குமிடையில் சாதியமைப்பில் எத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கின்றதோ அதற்கேற்ற இழப்பீட்டுத் தொகையைப் பணத்தின் மூலம் சரிக்காட்டி விடலாம் என்பது. இது யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் 70களின் பின்புவரைத் தொடங்கிய ஓர் தோற்றப்பாடாகும் (phenomenon).

வள்ளுவன் வகுத்த அறத்தில் வஞ்சியார்க்கு ஓரவஞ்சனையா?

த. துரைசிங்கம்

பெண்ணின் அருமை பெருமை பற்றிப் பேசாத காவியங்களோ கதைகளோ ஒன்று கூட இல்லையென உரக்கக்கூற முடிகின்றமை உண்மைதான். ஆனால் இவை யாவுமே பெண்மையைப் போற்றுவது போலப் போற்றி நாசுக்காக அடிமைத்தனையில் அமுக்கிவிடுகின்ற கைங்கரியத்தையுஞ் செய்து விடுகின்றன. எந்த இலக்கியமும் (தமிழில் மட்டுமே) இதற்கு விதிவிலக்கல்ல என நிரூபிக்கலாம். காப்பியங்களையிட, பெண்ணினத்தைப் பொறுத்தளவில் அடிக்கடி ஆதாரங் காட்டப்படுவதான வள்ளுவன் வகுத்த அறத்தில் வஞ்சியர் எங்ஙனம் வஞ்சிக் கப்பட்டுள் எனர் என்பதைத் தெளிவாக்க இக்கட்டுரையில் முயல்கிறேன்.

இல்லறம் எனும் நல்லறம் புக்கும் நாரியரை வாழ்த்துவோர் குறள்கூறும் தம்பதிகளாக வாழ்கவென்றே இன்றும் வாழ்த்துவதைப் பார்க்கிறோம். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஒரு கால அமைப்பு இன்றும் ஏற்றுக் கொள்ள முடிகின்றமை வள்ளுவனுக்குப் பெருமை சேர்க்கப் படுகின்றதாயினும் இந்த அறத்தினூடு மறைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு வித தப்பிப்புணர்வு (Escapism) அன்றைய

பரிமேலழகரிலிருந்து இன்றைய கலைஞர் கருணாநிதி வரை கவனத்தை ஈர்க்காது போய்விட்ட விந்தைதான் விளங்கவில்லை.

வாலிபனையும் வனிதையையும் வசமாக்கும் காமத்துப்பால் கண்ட கவிஞனை இன்றைய காதலர்கள் ஏற்றிப் போற்றிட நியாயமுண்டு. ஆனால் காதலர்கள் கருத்தொருமித்துத் திருமணம் எனும் இல்லறம் புகுந்து இருவரொருவரான பின் வள்ளுவன் வகுத்த அறத்தின் வழிநிற்பதில் வஞ்சனை தென்படுகிறது. இல்லறம் இணைந்த பெண்ணாள் இன்று நோக்கவேண்டியது வள்ளுவனையல்ல. பெண்ணினத்தைப் பீடித்திருக்கும் அடிமைத்தனங்கள் காலத்தாலும் அழியாது. கவிஞர்களாலும் கட்டறுக்கப்படாது இருக்கும் கொடுமை கண்டு கொதித்த பாரதிதாசனையே இன்றைய பெண்ணாள் இவன்தான் கவிஞனென ஏற்றிட வேண்டிய நிலையிலுள்ளாள்.

‘கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தால் இரு கட்சிக்கும் அது பொதுவில் வைப்போம்’ என்று சொல்லத் துணியும் ஆண்மையை வள்ளுவன் வகுத்த அறத்தில் எங்கேயாவது காட்ட முடியுமா? ‘பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பெனும் திண்மையுண்டாகப் பெறின்’ எனப் பாடிய

புலவன் கற்பின் திண்மையை ஆண்களுக்கு புகட்டத் தவறியது ஏன்? ஆணாதிக்கம் என்பது அன்றுஞ் சரி இன்றுஞ் சரி அடியோடு ஒழிக்கப்பட வேண்டியதேயாகும். பெண்ணிற்கு மட்டும் கற்பு இருந்தாலே போதும், இல்லறவியல் இனிதாக, முழுமையானதாக இருக்கும் என்பதுவே வள்ளுவன் கருத்தானால் பெண்ணடிமையை நிரந்தரமாக்கும் சாதாரணத்தின் சான்றாகிறது அவன் வகுத்த அறம். பாரதிதாசனைப் போல இரு கட்சி அணுகுமுறையை வள்ளுவன் கைக்கொள்ளவில்லை. எனவே அவனது இல்லறவியல் இழுக்குடையது என்பதை ஏற்கத்தான் வேண்டும். ஆண்களின் சுதந்திரத்தில் கைவைக்கத் துணியாத போது தெய்வப்புலவன் வள்ளுவனும் சாதாரணமானவனாகவே மாறிவிட்ட மையைக் காணமுடிகிறது.

வள்ளுவனது கால சமுதாய அமைப்பில் இந்த இரு கட்சி அணுகுமுறை அவசியமற்றதாக இருந்திருக்கலாம் எனச் சப்பைக் கட்டுவதைச் செய்ய முன்வரவேண்டாம். இது சுயமுரண்பாடாகவும் மாறிவிடும். ஏனெனில் வள்ளுவன் - வாசுகி வாழ்க்கைமுறை அக்காலச் சீரிய சமூக அமைப்பினைப் பிரதிபலிக்கவில்லையா? வாசுகியின் கற்பின் திறன் கண்ட வள்ளுவன் தனது கற்பின் திறனைப் பற்றிப் பாடாது விட்டமை ஏன் என்பதுதான் வினா. வாசுகிகளைவிட வள்ளுவர்கள் திண்மையுடையவர்கள். எனவே அவர்களுக்கு கற்புத் திறன் பற்றிய போதனை அவசியமில்லையென

ஒருவேளை வள்ளுவன் கருதினானோ என்னவோ! இல்லறவியலை எழுத்து எழுத்தாக ஊன்றிப் படியங்கள்! 'ஒருத்திக்கு ஒருவன்' என்பது மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுவதையும் 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' என்பது ஒருபோதும் குறிப்பிடப்படாது விடப்பட்டமையும் தற்செயலானதாக இருக்கமுடியாது.

கவிஞன் என்பவன் காலத்தின் கண்ணாடியல்லவா. அவன் கற்பனை யிலுதிப்பவை வெறும் கனவுலக வாழ்வல்ல. தான் வாழும் சமூகக் கட்டமைவின் நாடி நரம் புகளைத் தேடித் தெளிந்த திறன்கொண்டு பிறப்பதல்லவா கவிதை. இந்த உணர்வுந்தலுக்கு நிகழ்வுகளே சக்தி வழங்கும் மின்கலங்கள். அப்படியிருக்க, மாபெரும் புலவன் வள்ளுவனின் காலச் சமூக அமைப்பு மட்டும் அவனுக்கு அந்த உந்துதலை வழங்கி கணவன்மாரதும் கற்பொழுக்கம் பாடும் கவித்திறனை வழங்காதுவிட்டது ஏன்? தவறு சமூக அமைப்பில்ல. வள்ளுவன் மீதே இருக்கிறது. அவனது சமூகம் சீரியதாகையால் தான் அவன் மாபெரும் கவிஞனாக மாற முடிந்தது. ஆக, முப்பாலையும் முற்றாகப் பாடியவன் கற்பு நெறியில் மட்டும் காலவாரியது வசதிகருதிய வழக்கலா அல்லது வஞ்சியர்க்கான ஓர் வஞ்சனையா?

பெண்களும் பேதமையும்

பிறர் சொல்லால் மயங்கும் பேதமை பெண்களின் பிறப்பியல்பு என்பது அனுபவம் தந்த பாடமே. இப்பலவீனத்தை நன்குணர்ந்த ஆண் வார்க்கத்தின்

பிரதிநிதியாகவே வள்ளுவன் விளங்குவதை அவனது தெள்ளு தமிழ்க் குறளின் ஆறாம் அதிகாரம் தெளிவாகக் காட்டி நிற்கிறது. 'நீ பெய்யென்றால் பெய்யும் மழை'; 'உனது கணவன் ஏறுபோல் பீடு நடை போட வேண்டாமா?'; 'இல்லதென் இல்லவன் மாண்பானால்' என்று பல படப் புகழ்வதால் மட்டும் பாவையரைச் சமாதானப்படுத்திவிட நினைக்கிறான் வள்ளுவன். கணவன் எப்படித் தன் மனைவி தனக்கு மட்டுமே என்று எண்ணிப் பெருமைப்படலாமோ அதேபோல் ஏன் அதைவிட ஆயிரம் மடங்கு மேலாகப் பெண்ணானவள் தனது கணவன் தனக்கு மட்டுமே என எண்ணிப் பெருமைப்பட விரும்புவாள் என்பது வள்ளுவன் அறியாத ஒன்றா? அங்ஙனம் எண்ணுவது தானே பெண்ணின் பெருமையும் கூட. ஆனால் இதற்குப் பொய்யாமொழிப் புலவன் புகன்ற வழி ஏதேனும் இல்லறவியலிலே இருக்கிறதா? கணவனைத் தவிர வேறெந்த ஆடவனையும் கணவிலும் கருதா காரிகையார் கற்பொழுக்கம் ஏற்றிப் பாடிய கவிஞன் ஏனோ அதே ஒழுக்கத்தை ஆடவர்க்கும் அமைத்துப்பாடத் தவறிவிடுகிறான். அவனும் ஓர் ஆண்தானே என்று நினைப்பதைத் தவிர வேறெதையும் எண்ணிட முடியவில்லை இவ்விடத்தில்!

இளம் கவிஞனே!

"மண்ணையும் சூரியனையும் பிராணிகளையும் நேசி; பணத்தை லட்சியம் செய்யாதே; கேட்கிறவனிற்கெல்லாம் கொடு; அறிவில்லாதவர்கள் சார்பாகவும், பித்தர்கள் சார்பாகவும், போராடு; உன் வருமானத்தையும், உழைக்கும் சக்தியையும் பிறருக்காகச் செலவிடு; எதேச்சேதிகாரிகளை வெறு; கடவுள் குறித்து வாதாடாதே; மக்களிடம் பொறுமையுடனும், சகிப்புத்தன்மையுடனும் நடந்துகொள்; தெரிந்ததோ, தெரியாததோ, எதற்குமே அடிபணியாதே; தனிமனிதனோ மனிதக்கூட்டமோ யாரிற்குமே தலைவணங்காதே; படிக்காத மேதைகளிடையிலும், இளைஞர்களோடும், குழந்தையின் தாய்மார்களுடனும் தாராளமாகப் பழகு.

உன் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு வருடத்திலும் ஒவ்வொரு பருவத்திலும், இந்தக் கவிதை இதழ்களைத் திறந்த வெளியில் படி; பள்ளியிலோ, கோவிலிலோ, புத்தகத்திலோ உனக்கு சொல்லப்பட்டவைகளை எல்லாம் மறுபரிசீலனை பண்ணு; உன் ஆன்மாவை எதெல்லாம் அகௌரவப்படுத்துகிறதோ அதையெல்லாம் தள்ளிவிடு; இப்படியெல்லாம் செய்தால், உன்கதைகூட மாபெரும் கவிதையாகும்; உன் சொற்கள் மட்டுமல்லாமல், உனது உதடு, முகம் கண்ணிமைகளின் இடைவெளி ஆகியவற்றிலுள்ள ஒவ்வொரு கோடும், உன் உடலின் ஒவ்வொரு அசைவும், ஒவ்வொரு எலும்புப் பூட்டும் சரளமான செறிவோடு கவி சொல்லும்."

[அமெரிக்கக் கவிஞன் வால்ட் வீட்மன் "புல்லன் இதழ்கள்" (Leaves of grass) கவிதைத் தொகுப்பின் முன்னுரையிலிருந்து]

செவிகளைத் தீட்டுங்கள் - சேர்ந்து ரசிக்கலாம்!

வருகிறாள் வழுவழா வள்ளி!

அவள்

வாயைத் திறந்தால் கொட்டுவதோ வம்பு
வார்த்தைக்கு வார்த்தை கோர்த்திருக்கும் அம்பு
வாங்கிச் செவியிலிட்டால் வருமொரு தெம்பு
வாடிக்கிடப் போர்க்கும் வளர்ந்துவிடும் கொம்பு.

இதுவோர் அரசியலரங்கம். அரட்டைதான் -
அப்படி என்னதான் வழுவழக்கப் போகிறாள் வள்ளி?

செப்டம்பர் 15 இதழில் ஆரம்பம்

**உங்களுடன் வழுவழக்க வருகிறாள்
'வழுவழா வள்ளி'!**

"எழுத்தாளன் என்பவன் அவனுடைய நாட்டின், வர்க்கத்தின், உணர்ச்சி
பூர்வமான ஊதுகுழல். அதன் செவி, கண், இதயம் எல்லாம். அவன்தான்
அவனது சகாப்தத்தின் குரல்."

- மார்க்ஸிம் கோர்க்கி

"தமிழராகிய நம்மிடம் ஒரு பெருங்குறை இருந்து வருகிறது. அது
வேறொன்றும் அல்ல. பிறருடைய சொல்லால் மயங்கும் பேதமை நமக்கு
மிகுதியாக இருக்கிறது".

- டாக்டர் மு. வரதராசன்

பாரதத்தின் சுதந்திரப் பொன்விழாவையொட்டி FACT என்ற அரசுத்துறை நிறுவனமும் தினமணி நாளிதழும் இணைந்து ஜனவரி 98இல் கவிதைப் போட்டி ஒன்றை நடாத்தின. இன்றைய சமூகச் சூழலில் பெண் குழந்தைகளின் பிரச்சனைகள், வேதனைகள், குழறல்களை மையப்படுத்தி எழுதப்பட்ட கதைகளில் முதல் பரிசாக ரூபா 10,000/= பெற்ற கவிதையை இங்கு நன்றியுடன் மறுபிரகாரம் செய்கின்றோம். இதை எழுதியவர் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தஞ்சாவூர்க் கிளைத் தலைவர் வழக்கறிஞர் வெ. ஜீவகுமார்.

எத்தனை எத்தனை முக்கணாங் கயிறுகள்?

பால் நிறத்துப் பனிக்கும் பெண்ணிக்கும் பிறந்த அன்பு மகளை, மல்லிகை அன்னமே

கால்நடைகள் கன்று ஈன்றதும் அடைக்கோழி முட்டை பொரித்ததும்
பெட்டை என்று பெருமைப்பட்ட உன் பெற்றோர் முகத்தில்
ஒரு மனிதக் குமாரியாகப் பூமியின் வயிற்றில் உன் பாதம் பட்டதும்
பிளேடு கிழித்ததைப்போல் பீதி ரத்தம் ஓடியது ஏன்?

பெண் என்பதால் நீ- பூயடை கிராய், கன்னியாகிராய், பத்தினியாகிராய், வேதியாகிராய், விதவையுமாகிராய்.
எனில் இவை எவற்றுக்கேனும் ஓர் ஆண்பால் பெயர் உண்டா?

சிவகாசியில் நீ தீக்குச்சியானாய்; சிவப்பு விளக்குகளில் கவர்ச்சித் திரியானாய்
சேற்று வயலை ஈரமாகியது உன் பிஞ்சு ரத்தமும்தான்; ஆலைச் சக்கரங்களில் ஆரக்காலும் நீயே

பின் எனடி இப்படி ஆனாய்? புன்னகை புதைத்த கல்லறையாக
பூக்களின் பூக்களின் சடுகாடாக ஏனடி ஏனடி இப்படி மாறினாய்?

நீ துலக்கிய பாத்திரம் தூய்மையானது; நீயோ அழுக்காய்
நீ பெருக்கிய வீடு சுத்தமானது; நீயோ அசுத்தமாய்
நீ புற்ற வைத்த நெருப்பு எரிந்தது; நீயோ இருட்டில்

கொலுக்கள் போட்டனர்; உன் கால்கள் நொண்டியாயின
தோடுகள் மாட்டினர்; உன் காதுகள் செவிடாயின
வளையல்கள் மாட்டினர்; உன் கைகளில் விலங்குகளாக
மூக்குத்தி குத்தினர்; எத்தனை எத்தனை மூக்கணாங் கயிறுகள்?

மூக்கணாங் கயிற்றை எதிர்க்கு மாடே திமிறும் என்றால்,
பெண்ணை எப்போது நீ திமிறப் போகிராய்? தலை நிமிரப் போகிராய்?

பெரும்பான்மை ஆட்சியும் மனித உரிமைகளும்!

அரசியலமைப்பு ஆக்கத்துக்கான சில சிந்தனைகள்

(Majority Rule and Human Rights : Some Thoughts on Constitution Making)

வீ. ஈ. தமிழ்மாறன்

முதுநிலை விநியோகம் (சர்வதேச/ மனித உரிமைகள் சட்டம்) சட்டபீடம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

கெடுபிடிக் போருக்குப் பிந்திய இன்றைய உலகக் கட்டமைவுப் பின்னணியில் 'பெரும்பான்மை ஆட்சி' என்பது இரு வகைகளில் பொருள் கொள்ளப்படலாம். நாடொன்றின் சட்டவாக்க சபையில் சாதாரண பெரும்பான்மை கொண்டோரின் ஆட்சி என்றும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இன, மத, மொழிப் பிரிவுகளைக் கொண்ட மக்கள் வாழும் நாட்டில் குறிப்பிட்ட ஒரு பிரிவினர் பெரும்பான்மையாக இருந்து அவர்கள் கைவசம் ஆட்சி யதிகாரம் உள்ளமை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 1989க்குப் பின்னர் முன்னைய சோவியத் யூனியனின் குடியரசுகளிலும் மத்திய, கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இன்று நடைபெற்று முடிந்திருப்பது இந்த இரண்டில் ஒருவகைப் பெரும்பான்மை ஆட்சியை நிலைநாட்டுவதேயாகும். இதில் தான் ஆங்காங்கே மோதல் நிலவரங்களும் தோன்றுகின்றன.

சோமாலியாவில் இரண்டு குலப்பிரிவுகள் மோதிக் கொள்கின்றன. பொஸ்னியாவிலும் மாசிடோனியாவிலும் இனங்கள் மோதுகின்றன. ஸ்வண்டாவிலும்

புரண்டியிலும் இரண்டு இனங்கள் இலட்சக் கணக்கில் தலைகளை உருட்டி விடுகின்றன. இலங்கையிலும் நிலைமை அப்படியொன்றும் வேறானதாக இல்லை. ஆக, இவற்றுக்குக் காரணமான பெரும்பான்மை ஆட்சி முறையையும் அது எங்ஙனம் மனித உரிமைகளை மீறுவதாக அமையும் அபாயச் சாத்தியம் உள்ளதென்பதையும் சுட்டிக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்காகும்.

ஜனநாயகமும் பெரும்பான்மையும்

இங்கிலாந்தில் 1648இலும் அமெரிக்காவில் 1776இலும் பிரான்ஸில் 1789இலும் சர்வாதிகார ஆட்சிகளுக்கு முடிவு கட்டப்பட்டன. இதன் பின்னரே 'ஜனநாயகம்' என்பது அங்கு பரவலாக கடைப்பிடிக்கப்படலாயிற்று. ஜனநாயகத்தில் பெரும்பான்மை வாக்குகளை எத்தீர்மானத் தையும் தீர்மானிக்க வேண்டும். ஜனநாயகத்தில் இது ஏன் தவிர்க்க முடியாதது என்பதைப் பார்ப்போம். தேர்தலில் மக்கள் வாக்களித்து ஒரு கட்சியை ஆட்சிக்குக் கொண்டுவருவதுதான் ஜனநாயகம் என்றும் ஜனநாயக ஆட்சி என்றும்

விளங்கிக் கொள்ளப்படுமானால் ஆட்சியி லமர்த்தல் என்ற செயல் பெரும்பான்மை வாக்குகளினால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பெரும்பான்மை வாக்குகள் எந்த அடிப்படையில் பெறப்படுகின்றன என்பதையிட்டு ஜனநாயகம் கவலைப் படுவதில்லை. தடுக்கப்பட்ட வழிகள் என்று எதுவுமில்லை. ஆயின், நாடுகள் தமது அரசியல் வரலாற்றுக்கேற்ப சில மட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளன. ஆனால் இவை ஜனநாயகம் விதித்துள்ள மட்டுப்பாடுகளல்ல. அதாவது ஜனநாய கத்தின் இன்றியமையாத அம்சங்கள் என்று கருதி விதிக்கப்பட்டவையல்ல. மறுபுறத்தில், மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் வியாபிப்புக் காரணமாக விதிக்கப்படும் மட்டுப்பாடுகள் ஆகும். உதாரணமாக: இனவெறுப்புப் பேச்சு (Hate Speech), வன்முறையைத் தூண்டும் பேச்சு, இன ஒதுக்கப் பேச்சு என்பவை சில நாடுகளின் அரசியலமைப் பினால் அல்லது தேர்தல் சட்டங்களினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.

மக்களில் பெரும்பாலானோர் ஒரு சின்னத்துக்கு வாக்களிக்கின்றார்கள் என்று வைப்போம். அச்சின்னத்துக்குரிய கட்சி அல்லது கூட்டணி பதவிக்கு வருகின்றது. இங்கே எல்லோரது விருப்பும் என்பது பெரும்பான்மையோரின் விருப்பினால் பதிலிடப்படுகின்றது. ஆயின், உண்மையில் நடப்பது என்ன? எல்லோரது விருப்பும் பெரும்பான்மையினரது விருப்பால் பிரதி நிதித்துவப்படுத்தப்பட்டாலும் அவர்களுக் குள்ளேயே செல்வாக்கு அல்லது சலுகை பெற்ற குழுக்கள் இருக்கமாட்டா? உதாரணமாக, செல்வந்தர்கள், நிலச்சுவந்தர்கள், வயதான பிரசைகள்,

கல்வியறிவுடையோர், புத்திக் கூர்மை யுடையோர், அடக்கமுடையோர், குறிப்பிட இன்பிரிவு, சாதிப்பிரிவு, மத நம்பிக்கைப் பிரிவு இவை அந்தப் பெரும்பான்மை வாக்குகளில் செல்வாக்குச் செலுத்து பவையாக இருக்கும்போது உண்மையில் வெற்றியைத் தீர்மானிப்பது எது என்ற வினா எழுகின்றது. வெறுமனே கோட்பாடுகள் வெற்றியைத் தேடித்தரமாட்டா. தாங்களே உயர்ந்தவர்கள் என்று வெவ்வேறு குழுக்கள் வாதிடும்போது வெற்றியைத் தீர்மானிப்பது வெறும் எண்ணிக்கைப் பலம் மட்டுமே. இதுவே தீர்வுமாகின்றது. இதனையே காள்ஸ் மார்க்ஸ் ஒரு முறை கிண்டலாகக் குறிப்பிட்டார்: அரியணைக்கு இரண்டு இளவரசர்கள் போட்டியிட்டால் அமைதி வழியான தீர்வு அங்கு வாக்கெடுப்பு நடாத்திவிட்டால் கிட்டிவிடும். இதிலுள்ள போலித்தனம் யாதெனில் மக்கள் எவ் விதத்திலும் சமாளர்களாக இல்லாதபோது அவர்களைச் சமாளர்களாகக் கொண்டு வாக்குகளை எண்ணுவதேயாகும்.

பெரும்பான்மை வாக்குகளும் மனித உரிமைகளும் என்று வரும்போது ஜனநாயகம் தரும் மற்றொரு பரிசானது "பயன்பாட்டுக் கோட்பாடு" (utilitarianism) என்பதாகும். பெரும்பான்மை என்பதற்கும் பயன்பாட்டுக் கொள்கைக்குமிடையில் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. அதாவது இரண்டுக்குமே பொது எதிரிகளாக உள்ளவை தனிமனித உரிமைகளேயாகும். 'அதிகூடிய எண்ணிக்கையாளர்களுக்கு அதிக கூடிய நன்மை' என்பதே பயன் பாட்டுக் கோட்பாடாகும். சிலரின் மீதான பலரின் ஆட்சி என்பது பெரும்பான்மை

ஆட்சி என்று பொருளாகும். இடையே ஒற்றுமையுள்ளது போலத் தோன்றவில்லையா?

ஆனால் பெரும்பான்மை ஆட்சி என்பது மனித உரிமையால் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியதாகின்றது. உணர்வுகளினால் உந்தப்படும் போது பெரும்பான்மை ஆட்சியானது எது தனது உண்மையான நலன் / அக்கறை என்பதை மறந்து விடுகின்றது. இங்கேதான் உரிமைகள் தேவைப்படுகின்றன. இவை மொத்தச் சமூக நலனையுமே மேம்படுத்த, முன்னெடுக்க என்றவாறாக அவசியமாகின்றன. அதேவேளை, இச்செயற்பாட்டில் பெரும்பான்மை ஆட்சியானது பயன்பாட்டுக் கொள்கைக்கு இயற்கையான உறவாக இல்லாமல் அதன் எதிரியாக மாறி விடுகின்றது. ஒரு சிறு உதாரணத்தை முன்வைப்போம். இலங்கையின் அரசு மதம் பௌத்தமாக இருக்க வேண்டுமா? அதிகாரப் பகிர்வு நாட்டுக்குத் தேவையா? இந்த வினாக்களுக்கு பெரும்பான்மையின மக்களின் வாக்குகள் - உணர்ச்சிமயப் படுத்தப்பட்ட நிலையில் - இல்லையென்றே வாக்களிப்பார்கள் எனக் கொள்வோம். இதன் விளைவு எப்படியிருக்கும்? கூடிய அளவு நன்மை கூடிய எண்ணிக்கையுடைய மக்களுக்கு விளையுமா? அல்லது ஒரு சிலரே பயன் பெறுவதாக முடியுமா? என்பதை வாசகர்களே தீர்மானிக்க விட்டுவிடுகின்றேன்.

இங்கே முகந் கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்ற இன்னொரு சிக்கல் யாதெனில், பெரும்பான்மை முடிவுகளை

உரிமைகள் கொண்டு கட்டுப்படுத்துவது என்பது சரி. ஆனால் அங்ஙனம் கட்டுப்படுத்தல் என்ற முடிவு எதனால் எடுக்கப்படுகின்றது. இத்தீர்மானங்கூட சாதாரண பெரும்பான்மையினால்தானே எடுக்கப்படுகின்றது. ஆயின், இதுகூடப் பெரும்பான்மை ஆட்சியில்லையா? இந்நேரம் உணர்ச்சிகளுக்கு இடமிருக்குந் தானே என்ற வினாக்கள் நியாயமானவையேதான். உதாரணமாக: அரசியலமைப்பை வரைவதிலீடுபட்டுள்ளோர் அந்த அரசியலமைப்பு எப்படித் திருத்தப்படலாம் என்பதற்கான ஏற்பாட்டையும் அங்கே குறிப்பிடுவர். இது 2/3 பெரும்பான்மை, இரு சபைகளிலுமான நிறைவேற்றம், மக்கள் தீர்ப்பு என்றவாறாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த விசேட ஏற்பாட்டைப் புகுத்தும் தீர்மானம் அதை வரைபவர்களால் எப்படி எடுக்கப்படுகின்றது? சாதாரண பெரும்பான்மையினால் எடுக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் இல்லையா?

பெரும்பான்மை வரக்குகள் எப்போது பேராபத்தாகும்?

முதலில் தனிநபர்களது உரிமைகள் பற்றிப் பார்ப்போம். இந்த உரிமைகள் எவை என்பதிலும் கருத்து வேறுபாடுள்ளது. சிலர் பௌதீக வாழ்வுக்கு அவசியமான விடயங்களையும் உரிமைகள் என்கிறார்கள். உ+ ம். வேலைசெய்யும் உரிமை, சமூகநலக் கொடுப்பனவுக்கான உரிமை, சுத்தமான சுற்றாடலுக்கான உரிமை. ஆயின், குடியியற் சுதந்திரங்கள், அரசியல் சுதந்திரங்கள், ஆதன உரிமைகள்,

ஒப்பந்தஞ் செய்யும் சதந்திரம் என்பனவே ஜனநாயகத்தின் அத்தியாவசிய அம்சங்கள் என்றளவில் இவை பாதிக்கப்படுமாற்றை காண்போம்.

இந்நோக்கத்துக்காக உரிமைகளை மூன்றாகப் பிரித்துப் பார்க்கலாம். உண்மையானதும் சமத்துவமானதுமான அரசியல் பங்குபற்றலை இயல்புசெய்யும் உரிமைகள் ஒருவகை. பேச்சு உரிமை, கூட்டங்கூடும் உரிமை, வாக்களிக்கும் உரிமை என்பன முதலாவது வகை. சட்ட ஆட்சியை முன்னெடுக்கும் உரிமைகள் இரண்டாவது வகை. சட்டமூலங்களை நீதிமன்றங்கள் மீளாய்வு செய்தல், அரசியலமைப்புக்கு ஒவ்வாத தன்மையை கண்டுபிடிக்க பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்படும் வாய்ப்புக்கள், பின்னோக்கிச் செயற்படும் சட்டம் அல்லது வரி விதிக்காமை, அரசாங்கம் பறிமுதல் செய்யும் சொத்துக்களுக்கான முழுமையான அல்லது பகுதியளவிலான இழப்பீடு வழங்கல், எதேச்சாதிகாரமான கைது, தடுத்து வைப்பு என்பவற்றுக்கான தடை, நீதியான விசாரணைக்கான உரிமை என்பவை இந்த இரண்டாம் வகைக்குள் அடங்கும். இத்துடன் வேறுசிலர் சட்டங்கள் நியாயமான ஸ்திரீப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமெனக் கோரும் உரிமையையும் உள்ளடக்குவர். மூன்றாவதாக உள்ளதுதான் இன, மத, மொழிக் குழுக்களைப் பாதுகாக்கும் உரிமைகள்.

மேற்சொன்னவாறாக உரிமைகளை மூன்றாகப் பிரித்துப் பார்ப்பது பெரும்பான்மை வாக்குகள் எப்படியெல்லாம் தனிநபர் உரிமைக்குள் ஊடுருவல்

செய்கின்றன என்பதைக் கண்டு கொள்ளவேதான். இந்த ஊடுருவல் எப்படி நடக்கின்றது என்பதைப் பார்ப்போம்:

- (1) பெரும்பான்மை வாக்குப் பலத்தைக் கொண்டுள்ள அரசாங்கமானது தனது மீள்தெரிவுக்கான வாய்ப்பை அதிகரிக்கும் நோக்குடன் அரசியல் உரிமைகளைத் தவறாகப் பாவிக்கும் வேட்கை கொண்டிருக்கும். தேர்தலுக்கான காலத்தை அதனால் தீர்மானிக்க முடியுமாயின் - பொருளாதார நிலைமை மிகச் சாதகமாயுள்ளபோது அது தேர்தலை நடாத்துகிறது. அங்ஙனமே, குடித் தொகைப் பெருக்கம் காரணமாக தேர்தல் மாவட்டங்களின் எல்லைகள் மீளவும் வரையப்பட வேண்டியிருப்பின் அரசாங்கம் தனக்குச் சாதகமான வழியில் அதனைச் செய்து கொள்ளும். இதே பெரும்பான்மை வாக்குப் பலத்தைக் கொண்டு தேர்தல் முறைமையையே மாற்றியமைக்கவும் முடியும். உ+ம். நேரடித் தெரிவு முறையிலிருந்து விகிதாசாரத் தெரிவு முறை: வாக்காளர்கள் புதிதாகப் பதியப்பட வேண்டியிருப்பின் - அங்ஙனம் பதியப்படும் வழிமுறையை இயன்றளவுக்கு இலகுவானதாகவோ கடினமானதாகவோ ஆக்குவதற்குப் பதவியிலுள்ள அரசாங்கத்தால் முடியும். வானொலி, தொலைக்காட்சி வசதியுள்ள நாடுகளில் அரசாங்கம் தனக்குத் தேவையான நேரத்தை ஏதேனும் சாக்குச் சொல்லிப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

இங்கே கவனத்துக்குரியது யாதெனில் உரிமைகள் மீதான தாக்குதல் பெரும்பான்மை மக்களிடமிருந்து வரவில்லை. பாராளுமன்றத்திலுள்ள பெரும்பான்மையிலிருந்து வருகின்றது என்பதைத்தான். இதில் அபாயம் யாதெனில் இந்த பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மை உண்மையாகவே குடித்தொகையின் பெரும்பான்மையினரின் விருப்பப்படியான பாராளுமன்றம் ஒன்று அமைவதைத் தடுத்து நிறுத்திவிடவும் வல்லது என்பதே.

- (2) பெரும்பான்மை ஆட்சியானது சட்ட ஆட்சியை தனது சொந்த நலன்கருதி அல்லது ஒரு கண உணர்வு உந்துதல்களினால் புறந்தள்ளி விடலாம். அமெரிக்க அரசியலமைப்பை வரைந்தவர்களுள் ஒருவரான Madison பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்: "பெரும்பான்மையானது ஒரு பொது அக்கறையினால் அல்லது உணர்வுக்கத்தினால் ஒன்றுபடும் போதிலெல்லாம் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் ஆபத்துக்குள்ளாகியே தீரும்".

அக்கறை அல்லது நலன் என்பதற்கும் உணர்வுக்கத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மிக முக்கியமானது. உதாரணமாக, ஆதனமற்றோர் பெரும்பான்மையினராக இருப்பின் அவர்கள் ஆதன உரிமைகளுக்கு எதிராகச்

சட்டமியற்றுவர். கடன்களை ரத்துச் செய்வர். இவையெல்லாம் அவர்களது நலன்கள். ஆனால் இங்கே உணர்வுக்கமில்லை. ஆனால் பெரும்பான்மையானது திடீரென இங்ஙனம் உந்தப்படிநிலைமை பாரதூரமானதாகும். இவ்வேளையில் சட்ட ஆட்சியின் தேவைப்பாடுகள் யாவும் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காகப் போய்விட முடியும். இந்த உந்துதலானது பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையிலிருந்து ஏற்படலாம். அல்லது குடித்தொகைப் பெரும்பான்மை தனது விருப்பை பாராளுமன்றத்தின் மீது - தேர்தலல்லாத முறைகளில் விதிக்கலாம் (அடிக்கடி நடைபெறும் கலவரங்கள்). சட்ட ஆட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட வகையில் இத்தகைய உந்தல்களினால் ஆக்கப்படும் சட்டங்கள் யுத்த காலத்தின் போது, அவசரகால நிலையின் போது ஆக்கப்படும் நிலைமை இன்னும் மோசமாகும். உ+ம். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது ஜப்பானிய - அமெரிக்கர் யாவரையும் ஒருவித தடுப்புக் காவலில் வைத்தமை.

- (3) பெரும்பான்மையானது ஓர் இன அல்லது மதச் சிறுபான்மையினரது உரிமைகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடும். இது நிலையான உணர்வுக்கத்தினால் ஏற்படுவது. முன்னைய நூற்றாண்டுகளில் மதவெறியால் இத்தகைய ஆதிக்க

நிலைப்பாடு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்று, இனவெறுப்பு மத வேறுபாடுகளுடன் சேர்ந்து பயங்கரமான அடக்கு முறைக்கு வித்திடும் அபாயம் நிலவுகின்றது. இனி முழுவதையும் திருப்பிப் பார்ப்போம்: இரண்டு வேறுபாடுகள் உட்கிடையாக உள்ளன. தொடர்புடைய பெரும்பான்மை என்பது என்னவென்பதை கண்டறிதல் வேண்டும்- அதாவது பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையா அல்லது குடித் தொகையின் பெரும்பான்மையா என்பதை அறிந்து கொள்ள முயலவேண்டும். மறுபுறத்தில், சிறுபான்மையினரது உரிமையைப் பறிக்கும் விதத்தில் பெரும்பான்மையினரை நடந்து கொள்ளச் செய்யும் நோக்கங்கள் யாவை என்பதும் கண்டறியப் படவும் வேண்டும்.

நிலையான நலன்கள், திடீர் உணர்வுகள், நிலையான உணர்வுகள் என்பன இதிலடங்கும்.

இந்த நோக்கங்களை இனி வகைப்படுத்தலாம்.

(1) பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மை தனது பெரும்பான்மைப் பலத்தை அப்படியே தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக பல்வேறு நடபடி முறைகளிலான வித்தைகளைக் காட்டலாம்.

(2) பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மை நிலையான உணர்வுகளால் அடித்துச் செல்லப்படும் சந்தர்ப்பங்களுமுண்டு. புகழ், சுயகௌரவம் போன்றவற்றுக்காக முறையற்ற வற்றைச் செய்யலாம்.

(3) குடித்தொகையிலான பெரும்பான்மை தனது பிரதிநிதிகளின் மூலம் செயற்படுஞ் சந்தர்ப்பத்தில் தனது பொருளாதார நலன்களை மேலும் வலுப்படுத்த இங்ஙனம் முறையற்று நடக்கலாம். உ+ம். சவீகரிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடல், வட்டி வீதங்களில் ஏற்ற இறக்கஞ் செய்தல்.

(4) குடித்தொகைப் பெரும்பான்மை தனது பிரதிநிதிகள் மூலம் திடீர் உணர்வலைகளால் உந்தப்பட்டுச் செயற்படுஞ் சந்தர்ப்பம். அமெரிக்க அரசியலமைப்பை வரைவதற்குக் கூட்டப்பட்ட பிலெடெல்பியா மகாநாடும் புரட்சியின் பின்னர் பிரெஞ்சு குடியரசு அரசியலமைப்பை வரையக் கூட்டப்பட்ட பேரவையும் இந்த அபாயம் பற்றி முறையான கவனஞ் செலுத்தியிருந்தன.

(5) குடித்தொகைப் பெரும்பான்மை தனது பிரதிநிதிகள் மூலம் நிலையான உணர்வலைகளின் உந்தலினால் செயற்படுஞ் சந்தர்ப்பங்கள். பிலெடெல்பியா மாநாட்டில் எவருமே இனவாதம், மதவாதம்

ஆகியவை தனிநபர் உரிமைகளுக்கு அச்சுறுத்தலாக அமையுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று இந்த இரண்டுமே பெரும்பான்மை ஆட்சியின் பெரும் அச்சுறுத்தல்களாக இருந்து வருகின்றன.

பெரும்பான்மை ஆட்சிக்கெதிரான சில பாதுகாப்புக்கள்:

(அ) அரசியலமைப்புப் பற்றார்வம்

இவ்விதத்தில் முதலில் வருவது அரசியலமைப்பு உத்தரவாதமே. இது நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வழங்கப்படலாம். அரசியலமைப்பைத் திருத்துதல்; மாற்றுதல் போன்றவற்றில் ஏற்படுத்தப்படும் வெளிப்படையான சில சட்ட ஏற்பாடுகளும் நடபடிமுறைகளும் இந்த உத்தரவாதத்தைத் தருகின்றன.

பெரும்பான்மையின் விருப்புக் கேற்ப நடப்பதன் மூலம் சட்டங்களை அடிக்கடி மாற்றமுடியாதபடி அரசியலமைப்பு தடைகளைப் போடமுடியும். இதற்கான வழிமுறையாக, அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரும் நடபடிமுறை வேண்டுமென்றே சிக்கலானதாகவும் மெதுவானதாகவும், ஆக்கப்பட்டிருக்கும். ஏனெனில் வெறுமனே உந்துதலால் செயற்படும் கூட்டம் நியாயங்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் ஆழ்ந்து யோசிக்கவும் போதுமான கால

அவகாசம் இங்கே வழங்கப்படுகின்றது. இன்னொரு விதமாக, சில உறுப்புரைகளை மாற்றுவதற்கு விசேட பெரும்பான்மையைத் தேவைப்படுத்துதல் (சோல்பரி யாப்பு பிரிவு 29) அல்லது சில பிரிவுகள் ஒருபோதுமே திருத்தப்பட முடியாதவாறு ஆக்கப்படல் (நிலையூன்றிய வாசகங்கள்).

நொர்வேயின் அரசியலமைப்பு இந்த இரண்டு ஏற்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளதோடு போதிய கால அவகாசத்தைத் தேவைப்படுத்தும் தாமதிப்பு யுக்தியையும் பயன்படுத்துகின்றது. சுவீடனின் அரசியலமைப்பு வெறுமனே தாமதிப்பு யுக்தியை மட்டுமே பயன்படுத்துகின்றது. ஹங்கேரியின் அரசியலமைப்பு விசேட பெரும்பான்மையை மட்டும் தேவைப்படுத்தி நிற்க, நியூசிலாந்து அரசியலமைப்பு தனித்துவமானதாக அமைந்து சாதாரண பெரும்பான்மை மூலமே புதிதாக எதனையுஞ் சேர்க்க, திருத்த, மாற்ற, அகற்ற முடியுமென்கின்றது. தாமதிப்பு யுக்திகள் பெரும்பான்மையினரின் திடீர் உணர்வெழுச்சிகளையும் உணர்வுக் கத்தையும் சமாளிப்பதற்காகக் கையாளப்படுபவை. விசேட பெரும்பான்மை யுக்தி என்பது தனிநபர்களது உரிமைகளைப் பெரும்பான்மையின் நிலையான நலன்கள், உணர்வெழுச்சி என்பவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கப் பயன்படுவது. இந்த இரண்டு வழிமுறைகளும் தம்மளவில் வெவ்வேறு வகையினதாகவே நிறைவேற்றப்படுகின்றன. தாமதிப்பு ஏன் தேவை என்பதை இப்படி விளக்குகிறார் J. E. Finn என்ற அறிஞர்: "மனிதர்கள் தமக்கு வெறி ஏற்படும்போது

தற்கொலை செய்து கொள்ளாமல் இருப்பதற்காக, தாங்கள் சுயபுத்தியுடன் இருக்கும்போது தங்களைத் தாங்களே கட்டிப்போடப் பயன்படுத்தும் சங்கிலிகளை அரசியலமைப்புக்கள். உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமையாகி அசட்டுத்தனமான காரியங்களிலிறங்காமலிருப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் தடை என்பது உண்மையில் அந்தப் பெரும்பான்மையின் நேரடி நலனோடு சம்பந்தப்பட்டதாகத்தானே இருக்க முடியும்.

இருப்பினும், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அல்லது விசேட பெரும்பான்மையைத் தேவைப்படுத்தல் என்பதை மேலுள்ள வாதம் நியாயப்படுத்த முடியாது. இங்கே தீர்மானம் எடுப்பதில் கூடுதலான எண்ணிக்கையுள்ளவர்களைத் தேவைப்படுத்துவதன் மூலம், எல்லோரும் ஒரே விதமான உணர்வலைகளால் இழுத்துச் செல்லப்பட மாட்டார்கள் என்பதால் நிதானமாகச் செயற்பட வழிபிறக்கும். அரசியலமைப்பை வரைந்தோரில் சிலருக்கு சில விடயங்களில் நிலையான நலன்கள் இருக்குமாயின் அது கட்டாயம் நிலையூன்றச் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதிலேயே அவர்கள் குறியாக இருந்திருப்பர். உதாரணமாக, மதவாதம் இடம் பெறக் கூடாது என்பதில் அக்கறையுள்ள ஒரு சில குழுவால் ஆக்கப்பட்ட யாப்பானது விசேட ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருப்பதால் பிற்காலத்தில் அது திருத்தப்படுவது கடினமாகி விடுகிறது. எனவே மதவெறி பிடித்தவர்கள் எப்படித்தான் கோஷமிட்டாலும்

அதற்கேற்ப அரசியலமைப்பு மாற்றப்பட முடியாத நிலையிருக்கும். ஏனெனில் எல்லோரும் மதவெறியால் உந்தப்பட்டு வாக்களிக்க மாட்டார்கள். பெரும்பான்மை அப்படி வாக்களிக்கலாம். ஆனால் அது மட்டும் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரப் போதாது என்றாகிவிடும். இதற்கு நல்ல உதாரணமாக அமைவது அமெரிக்க அரசியலமைப்பேயாகும்.

ஆனால், இங்கே ஓர் எச்சரிக்கையும் அவசியமாகின்றது. மிக இறுக்கமாக அமையும் அரசியலமைப்புக்கள் தற்கொலை உடன் படிக்கைகளாக மாறிவிடும் அபாயமும் உண்டு என்று வாதிடப்படுகின்றது. எதிர்பாராத சூழ்நிலைகளுக்கு விடைகாணும் ஏற்பாடுகள் அரசியலமைப்பில் இருக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் மறுபுறத்தில், அதே எதிர்பாராத சூழ்நிலைகளில்தான் அரசியலமைப்பு மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அபாயம் என்னவென்றால், குடிசாரன் ஒவ்வொரு தினத்தையும் அது ஏதோவொரு விதத்தில் விசேடமானது என்று நியாயப்படுத்துவதைப் போல அரசியலமைப்பின் கீழும் விசேட சூழ்நிலைகள் (அவசரகால நிலை) நியாயப்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி எழலாம் என்பதே.

(வளரும்)

- நன்றி நீதிமூரசு 1998

கதவற் களம்

அரசு பயங்கரவாதத்தை தண்டிப்பதெப்படி? ஸ்பெயின் நீதிமன்றம் தரும் முன்னுதாரணம்

பிரான்சிலிருந்து அநேகா இளங்கோவன்

கடந்த ஜூலை 29ஆந் தேதியன்று ஸ்பெயினின் உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பானது மிகக் கசப்பானதாயினும் மிகத் தெளிவானதாகவே இருக்கிறது. முன்னாள் உள்துறை (பாதுகாப்பு) அமைச்சருக்கும் அவரது பிரதான பாதுகாப்பு அதிகாரிக்கும், மாகாணமொன்றின் தலைமைப் பாதுகாப்பு அதிகாரிக்கும் வேறு எட்டுப் பேருக்கும் நீண்டகால சிறைத்தண்டனை வழங்கியதன் மூலம் அரசு பயங்கரவாதத்துக்கு நீதிமன்றம் பலத்த அடி கொடுத்துள்ளது. ஸ்பெயினின் முன்னாள் சோசலிச அரசாங்கமும் அதன் சில அதிகாரிகளும் ஆட்கடத்தலிலும் பொதுப்பணத்தைச் சூறையாடுவதிலும் ஈடுபட்டிருந்தமையும் இத்தீர்ப்பின் மூலம் அம்பலமாகியிருக்கிறது.

ஸ்பெயினின் Dirty war அழைக்கப்பட்ட காலத்தில் நிகழ்ந்தது இது. சட்டத்துக்குப் புறம்பான குண்டர்ப்படையை அமைத்ததன் மூலம் பயங்கரவாதத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதாக அரசு காட்டிக் கொண்டு வந்தது. இந்த மரணப்படை Anti-Terrorist Liberation Groups என்ற புனிதப் பெயரையும் கொண்டிருந்தது. உண்மையில் பிரபல கேடிகளையும் சமூக விரோத சக்திகளையும் ஒன்று திரட்டி அமைக்கப்பட்ட படையே இதுவாகும்.

பிரான்சின் தென்மேற்கு பகுதிக்குள் தளங்களை அமைத்திருந்த பாஸ்க் பிரிவினைவாதிகள் ஸ்பெயின் நாட்டிலிருந்து பாஸ்க் (Basque) மாகாணத்தைப் பிரித்தெடுத்துத் தனிநாடாக்குவதற்காகப் போராடி வந்தார்கள். 1983-87 பகுதியில் போராட்டம் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. ETA என்ற குழுவைச் சேர்ந்த பிரிவினைவாதிகள் 27 பேர் கொல்லப்பட்டு விட்டதாக இக்காலப் பகுதியில்தான் அரசாங்கம் அறிவித்தது. உண்மையில் இவர்களில் அநேகர் அப்பாவிக்கள். வெறுஞ் சந்தேகத்தின் பேரில் கொல்லப்பட்டவர்களேயாவர்.

ஜொஸ் பரியோனியுவோ என்பவரே அப்போது உள்துறை அமைச்சராக இருந்தார். ரஃபெயில் வெரா அமைச்சரது பிரதான பாதுகாப்பு அதிகாரி. பாஸ்க் மாகாணத்தின் தலைமைப் பாதுகாப்பு அதிகாரியாக இருந்தவர் ஜூலியன் சன்கிறிஸ் ரோபஸ். பிரான்சிலிருந்து பாஸ்க் மாகாணத்துக்கு வந்துபோகும் வியாபாரியான செகுண்டு மரே என்ற பிரெஞ்சுப் பிரசையைச் சந்தேகத்தின் பேரில் கைது செய்தது ஜொஸின் குண்டர்ப்படை. 10 நாட்கள் தடுத்து வைத்ததன் பின்னர் இவரைக் குண்டர்ப்படை விடுதலை செய்தது. நீதிமன்றம் இவருக்கு இரண்டு இலட்சம் டொலர் இழப்பீடாக வழங்கும்படி தற்போது உத்தரவிட்டுள்ளது.

ஜூலை 29ஆந் தேதிய தீர்ப்பில் உயர் நீதிமன்றம் அமைச்சர் பரியோனியுவோவுக்கு 10 வருடச் சிறைத்தண்டனை விதித்ததுடன் 12 வருடங்களுக்கு அவர் பொதுவாழ்வில் ஈடுபடக் கூடாதெனவும் தடை விதித்துள்ளது. இத்தீர்ப்பு தற்போது ஸ்பெயினில் ஓர் அரசியலையே கிளப்பியுள்ளது. சோசலிஸ அரசாங்கத்தின் பிரதமராக இருந்தவரும் பிரிவினை வாதிகளை ஒடுக்கிவிட்டதாக மார்தட்டியவருமான கொன்சலெஸ்ஸின் அத்துமீறல்களும் அதிகாரத் துஷ்பிரயோகங்களும் இப்போது அம்பலமாகத் தொடங்கியுள்ளன. உள்துறை அமைச்சர் குற்றவாளி என்றால் - பிரதமர் ஒன்றுமே அறியாதவராகவா இருந்திருக்கிறார்? என்ற வினாவைச் சராசரிப் பிரசைகள் எழுப்பி விடுகின்றனர். துணிச்சல்காரரான முன்னாள் பிரதமரும் விட்டபாடாக இல்லை. இதுவரை அரசியல் ஓய்விலிருந்தவர் இப்போது மீண்டும் வெளிவந்து சாடத் தொடங்கியுள்ளார். தனது சகாவான பரியோனியுவோவுக்காகவும் பிரதம பாதுகாப்பு அதிகாரி ர.:பெயில் வெராவுக்குமாகத் தானே அரசியலமைப்பு நீதிமன்றில் ஆஜராகி வாதிடப் போவதாகச் சூளுரைத்துவிட்டார். தேவையேற்பட்டால் சர்வதேச நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்லவும் தயங்க மாட்டேன் என்கிறார் அவர்.

“இது கசப்புக்குக் கசப்பு மருந்துதான். சோசலிஸ்டுகள் ETA பயங்கரவாதிகளை நரகத்துக்கு அனுப்பக் குண்டோடு திறந்தார்கள். ஆனால் இப்போது

குண்டு அவர்கள் கையிலேயே வெடித்துவிட்டது. நான் ETAக்கு வக்காலத்து வாங்கவில்லை. அவர்களுடைய பயங்கரவாத யுக்திகள் கண்டிக்கப்படவே வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் ஒருபோதும் சட்டமுரணாகச் செயற்பட முடியாது. அரசியலமைப்புக்குப் புறம்பான யுத்தத்தில் அது ஈடுபட முடியாது” என்று ஸ்பானியச் சட்ட மாணவர் ஒருவர் இத்தீர்ப்பின் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார்.

ஆனால் கொன்சலெஸ்ஸின் ஆதரவாளர்களும் சோசலிஸ்டுகளும் இதை ஒப்புக் கொள்வதாயில்லை. எதிர்க்கட்சியினர் வேண்டுமென்றே கொன்சலெஸ்ஸை இதில் சம்பந்தப்படுத்தியுள்ளனர். தற்போதைய பிரதமர் ஜோஸ் மரியா அஸ்தோரும் அவரது பொப்பியூஸ் கட்சியும் (இது நடுநிலைப் போக்காளர்களும் வலதுசாரிகளும் கூட்டணி அரசாங்கத்தின் தலைமைக் கட்சி) சோசலிஸ்டுகள் வேட்டையாடப் படுவதை ஊக்குவிப்பதாகவும் குற்றஞ் சாட்டப்படுகிறது.

11 நீதிபதிகள் கொண்ட உயர் நீதிமன்ற அமர்வில் 4 நீதிபதிகள் வேறுவிதமான தீர்ப்பை வழங்கியுள்ளனர். இவர்களது கருத்தில் பரியோனியுவோவையும் ர.:பெயில் வெராவையும் தண்டிப்பதற்குப் போதுமான சான்றுகள் இல்லை. 1996 நவம்பரிலேயே உயர் நீதிமன்றம் முன்னாள் பிரதமரைச் சம்பந்தப்படுத்துவதற்குப் போதிய

சான்றாதாரம் இல்லையென்று கூறிவிட்டது. GAL என்ற குண்டர்படை விடயத்தை கொன்சலெஸ் எப்போதுமே மறுத்து வந்துள்ள போதிலும் பெரும்பாலான மக்கள் கருத்தில் இவரை அறியாமல் இப்படியான குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்க முடியாது என்றே நம்பப்படுகின்றது.

ஸ் பெயினில் சர்வாதிகாரி .:பிரான்கோவின் நெடுநாள் ஆட்சியின் பின்பு 1978இலேயே ஜனநாயகம் மீண்டது. பாஸ்க் பிரிவினைவாதிகளும் தாக்குதலை இக்காலகட்டத்திலேயே அதிகரித்தனர். .:பிரான் கோவின் ஆட்சியின் போது பிரிவினைவாதிகள் எதிரிக்கு எதிரி நண்பன் என்ற வகையில் இடதுசாரிகளுடன் சேர்ந்து ஆட்சியை எதிர்த்து வந்தனர்.

ஆனால் காலம் மாறிவிட்டது. நாட்டின் வடகிழக்கு மாகாணமான பாஸ்க் மலைப்பாங்கான பிரதேசமாகும். 1980இல் புதிய அரசியலமைப்பு வந்ததும் இந்த மாகாணத்துக்குச் சுயாட்சி உத்தரவாதப் படுத்தப்பட்டது. தமது சொந்த பிராந்திய பாராளுமன்றத்தை இப்போது இவர்கள் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆயினும் அதற்குள்ளும் ஒருசில குழுக்கள் இன்னும் தீவிரவாதத்தைக் கைவிடவில்லை. இவையே பூரண சுதந்திரம் கோரிப் போராடி வருகின்றன. ஆயினும் இவற்றுக்கு ஆதரவு அருகி வருவதாகவே செய்திகள் கூறுகின்றன. இதுவரை 800 பேரை இக்குழுக்கள் கொன்றுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது.

பாஸ்க் மக்களின் போராட்டத்துக்கு எல்லைக்கு அப்பாலிருந்து முன்னாள் பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி சார்ள்ஸ் டி. கோல் உதவியளித்து வந்திருந்தார். சர்வாதிகாரி .:பிரான்கோவை வீழ்த்துவதற்காகப் பிரெஞ்சு அதிபர் இங்நமம் செயற்பட்டார். பின்னர் மித் தரோன் தலைமையிலான சோசலிஸ்டுகளும் தங்கள் உதவியைக் குறைக்கவில்லை. ஆனால் வலது சாரிகளான ஜக்குவஸ் சிராக் பிரான்ஸிலும் ஜோஸ் மாரியா அஸ்நார் ஸ்பெயினிலும் பதவிக்கு வந்த பின்பே நிலைமை முற்றிலும் மாற்றமடைந்தது. இவர்கள் இருவரும் பயங்கரவாதத்தை ஒடுக்கும் உடன்படிக்கை ஒன்றில் கைச்சாத்திட்டுள்ளனர்.

இன்று இது உள்ளாட்டில் இருபெரும் கட்சிகளுக்கிடையான கௌரவப் போராட்டமாக மாறிவிட்டது. சோசலிஸ்ட் பிரதமர் கொன்சலெஸ்ஸின் அத்துமீறல்களை வெளிக்கொணர இதுவே தருணம் என்று வலதுசாரிகள் துடிக்கின்றனர். கடத்திச் சென்று 10 நாட்கள் தடுத்து வைத்தமைக்காக 10 வருடங்கள் சிறைத் தண்டனை விதித்து நீதிமன்றம் ஒரு விடயத்தைக் கோடு காட்டியுள்ளது. பயங்கரவாதத்துக்குப் பதில் அரசபயங்கரவாதமல்ல. அரசியலமைப்புக்குள்ளாக நின்று அரசாங்கம் செயற்பட்டால் தான் மக்களுக்கு நம்பிக்கை பிறக்கும். அதுவே பயங்கரவாதத்தை முறியடிக்கச் சரியான ஆயுதமாகவும் இருக்கும்". ஸ்பெயின் உயர் நீதிமன்றத்தின் இந்தத் தீர்ப்பு எங்களுக்கும் பொருத்தமாகப்படவில்லையா?

எழுத்தும் வாழ்வும் ஒரே பாதையிலா?

II

எழுத்தாளரின் சொந்த வாழ்வு விமரிசனத்துக்கு அப்பாற்பட்டதா?

நரகத்துமுள் ளு

V V V V V V V V V V

தமது சொந்த வாழ்வை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு ஊருக்காக எழுதிக் குவிக்கும் தத்துவ புருஷர்கள் உலகத்தைக் கரைசேர்க்க வந்தவர்களாகத் தங்களை எண்ணிக் கொள்கின்றனர் என்றும் சமூகம் இவர்களது எழுத்துக்காகக் கையேந்தி நிற்பதாகக் கருதிக் கொண்டு உபதேசம் செய்யும் இந்த உத்தமர்களது சொந்த வாழ்வு சமூகத்தை நாறடிக்கக் கூடியது எழுதுகின்றீரே. சரி. ஆனால் ஏன் தாக்குதலை முற்போக்கு எழுத்தாளர் மீது மட்டும் தொடுக்கின்றீர் என்று எனது நெருங்கிய நண்பர் வினவினார். ஆனால் அவர் எனது சென்றவராகக் கட்டுரையை முழுமையாகப் படித்தாரோ தெரியவில்லை. நான் திருப்பிக் கேட்டேன். பண்டிதர்களிடம் ஒருவகை நேர்மை இருந்தது தெரியுமா என்று. அதாவது அவர்கள் 'சுத்தம்' பற்றி எழுதியபோது உண்மையில் சுத்தமாக இருந்திருக்கிறார்கள். அல்லது இயன்றளவு இருக்க முயற்சித்துள்ளார்கள். ஆனால் முகமுடித்தனமும் பேடித்தனமும் நிறைந்து காணப்பட்டது முற்போக்குக் கூட்டத் தினரிடையேதான் என்று சொன்னேன். பதிலை எழுதித் தருவதாகக் கூறிச்சென்றார்.

எனவே இந்த இடத்தில் இருந்தே இம்முறை தொடரலாமென நினைக்கின்றேன். எழுத்தும் சொந்த வாழ்வும்

முரண்படக்கூடாதென்ற எனது வாதம் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களை மட்டும் குறி வைத்து தொடுக்கப்பட்டதல்ல என்பதை மீண்டும் தெளிவாக்க விரும்புகின்றேன். இங்ஙனம் முரண்படுபவர்களைப் பட்டிய விட்டுப் பார்த்தால் முன்னால் வந்து தொலைப்பவர்கள் இந்தக் கூட்டத்தினரே தான்.

ஆரம்பத்தில் ஒருவித கோட்பாட்டைப் பின்பற்றி அரசியலில் நுழையும் ஒருவர் காலப்போக்கில் அதற்கு நேரெதிரான கோட்பாட்டு அரசியலில் சங்கமித்தல் என்பது இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் சர்வசகஜம். ஆத்திக, நாத்திகக் கோஷ்டிகளும் இதில் உள்ளடக்கமே. ஆனால் நிலைமாற்றம் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்துக்குப் பின்னால் ஏற்படுகின்றபோது குறிப்பிட்ட நபரின் 'முதிர்ச்சி' கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றதே தவிர அவர் சந்தர்ப்பவாதியென்று கருதப்படாமல் மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களுள்ளன. இரண்டு உதாரணங்கள் தருகின்றேன். இலங்கையில் இடதுசாரி இயக்கத்தின் ஸ்தாபகர்களுள் ஒருவரான பிலிப் குணவர்த்தனா எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்தார். ஆனால் பின்னர் என்ன நடந்தது? ஐ. தே. க. அமைச்சரவையில் அங்கத்துவம் பெற்றிருந்தார் (1965-70). இது இவரது அரசியல் முதிர்ச்சியால்

ஏற்பட்டதா அல்லது போக்கிரித்தனத்தால் ஏற்பட்டதா என்ற வினாவை எழுப்பின் முதலாவதையே பலரும் பதிலாகத் தருவர். அதனால்தான் அவரால் தேர்தலிலும் வெற்றிபெற முடிந்தது. இன்று அவரது ஒரு புதல்வர் தீவிர வலதுசாரியாக இருக்கின்றார் (தினேஷ் குணவர்த்தனா). மற்றொரு புதல்வர் இந்திகா குணவர்த்தனா பொ. ஐ. மு. அரசாங்கத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் அங்கத் துவம் வகிக்கின்றார் (இந்திகா குணவர்த்தனா) என்பதையும் கவனிக்கலாம்.

இன்னொரு உதாரணம் நாத்திகராக இருந்த கவிஞர் கண்ணதாசன் ஆத்திகராக மாறியமை. இந்த மாற்றம் தனது அனுபவ முதிர்ச்சியினாலும் பக்குவத்தினாலும் ஏற்பட்டதென அவரே எழுதியுள்ளார். அத்தனை தீய பழக்கங்களுக்கும் தான் அடிமையாக இருந்ததாகவும் அதிலிருந்து முற்றாக விடுபடாத நிலையிலும் கடந்தகால நிகழ்வுகளைப் பச்சையாக எழுதத் தொடங்கியதாகவும் அவர் கூறியுள்ளார். அவரது எழுத்து நேர்மை பற்றிப் பிறிதொரிடத்தில் பார்ப்போம். இங்கே அவரைக் குறிப்பிடுதல் என்பது நிலைமாற்றஞ் சம்பந்தமாக மட்டுமே. அவரது நிலைமாற்றம் அனுபவத்தால் வந்ததெனின் அந்த நிலைப்பாட்டோடு நாம் உடன்பாடாவிடிலும் அவரை வேடதாரி எனக் குற்றஞ்சாட்ட முடியாது.

ஆனால் நான் குறிப்பிட்டு வரும் கூட்டமானது காலத்துக்குக் காலம் வசதிக்கேற்றபடி எப்படியெல்லாம் வளைந்து கொடுத்துத் தகிடுதத்தம் பண்ணியது என்பதை மட்டுமே விவாதப் பொருளாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் ஒரு நிலைப்பாட்டில் நிற்கும்போது அந்த

நிலைப்பாடு பற்றிய தெளிவு, ஆதம் சுத்தி, உண்மையான பற்றுதல் என்பன அவரை அடையாளங்காட்ட உதவுகின்றனவா அல்லது அவரது கோஷங்களும் எழுத்துக்களும் அவராகிப் போய்விட்டனவா என்பதையே ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

இடதுசாரியாக இருந்த ஒருவர் வலதுசாரியாக மாறுவதோ அல்லது மறுவிதமாக இங்ஙனம் மாறி வலது இடமாவதோ எடுத்த எடுப்பில் கண்டிக்கப்படக் கூடியதல்ல. ஆனால் இடதுமின்றி வலதுமின்றிப் பச்சோந்திப் பாய்ச்சலில் பயணஞ் செய்வார்களைவிடப் பண்டிதர்கள் நேர்மையானவர்கள் என்று வாதிட்டிருந்தேன். ஆணிலேரோடாமல் அறுகம்புல்லாய் பற்றிப் படர வயல் தேடிய கூட்டம் சமூகத்துக்குப் போதிப்பதற்கென்று இருப்பின் எதைத்தான் வைத்திருக்க முடியும் தமது இந்த வங்குரோத்துத் தனத்தைத் தவிர, இனிச் சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்.

குத்துக்கரணக் குதூகலங்கள்

இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றிலும் இலக்கிய பரப்பிலும் குறிப்பிடத்தக்க ஓரம்சம் என்னவென்றால் காலத்துக்குக் காலம் அரசாங்கம் மாறும்போது இலக்கிய காரர்களின் செல்வாக்கும் அதையொற்றி மாறுவதுதான். 1960களிலிருந்து 1977வரை இந்த மாற்றம் அடிக்கடி நடைபெற்றது. 1970களின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட தேக்கநிலை காரணமாக இலக்கியகாரர்களின் செல்வாக்குத் தேங்கிக் கிடக்க வேண்டியதாயிற்று.

இதைத் தமிழ்நாட்டு நிலமையோடு ஒப்பிட்டால் ராஜாஜி, காமராசர் காலத்தில் ஆத்திக அல்லது மிதவாத எழுத்தாளர் மதிக்கப்பட்டமையும் பின்பு திராவிட

பாரம்பரியத்தின் ஆட்சிக் காலத்தில் நாத்திக எழுத்தாளர் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட மையையும் கூறலாம். ஒற்றுமை யாதெனில் அரசாங்கம் மாறும்போது ஒருவகை எழுத்தாளர்கள் முதன்மை பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமே. அத்தோடு நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இலங்கையில் இதைவிட முக்கிய வேறுபாடு- வெட்கக் கேடான வேறுபாடு ஒன்றும் உள்ளது. அது 1977க்குப் பிந்திய ஒரு தோற்றப்பாடாக (phenomenon) வளர்ந்து வருகின்றது. இது தமிழகத்தில் நிச்சயமில்லாத ஒரு தோற்றப்பாடு.

ஒரு காங்கிரஸ் எழுத்தாளன் தி.மு.க. அமைச்சரைக் கண்டால் காலில் விழுந்துவிட மாட்டான். அல்லது கலைஞரே தமிழ்த் தெய்வம் என்று அவிழ்த்துவிட மாட்டான். மறுவாறும் அவ்வாறே. திராவிட பாரம்பரியத்தில் வந்த எழுத்தாளன் ஒருவன் காங்கிரஸ் அமைச்சரின் காலில் விழ மாட்டான். (காலில் விழுதல் என்பது இங்கு மாலையிருவது போன்றதுதான் என்பதையும் கவனிக்கத் தவறக்கூடாது). தனக்கும் ஒருகாலம் வரும் என்று எண்ணிக் கொண்டு ஒதுங்கிப்போய் விடுகிறான். இதற்கு சில விதிவிலக்குகள் உள்ளன. (கண்ணதாசனும் காமராசனும் கூட இந்த விதிவிலக்குகள்தான்).

இலங்கைக் காட்சி முற்றிலும் வேறானதும் சுத்தப் போக்கிரித்தனமானதுமாகும். இந்தப் போக்கிரித்தனத்தின் ஆரம்பம் 1970கள்தான். ஐக்கிய முன்னணி ஆட்சிக்கு வந்தபோது அதில் பங்காளிகளாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ல. ச. சமாஜக் கட்சியும் அப்போதும் இடம்பெற்றிருந்தன. வடக்கு, கிழக்கு, மலையகத்தில் கம்யூனிசச் சித்தாந்தத்தை இதோ விதைத்துவிட்டு வருகிறோம் என்று இயம்பியவர்கள் இந்த

முற்போக்குக்கார எழுத்தாளர் கூட்டந்தான். சோசலிஸத்தை நோக்கி அம்மா ஓரடி வைக்க முன்னர் எட்டடி பாய்ந்தன இந்தக் குட்டிகள். மீண்டும் ஓர் உதாரணம்: அந்நிய செலாவணியை மீதப்படுத்தும் நோக்கில் பல கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. பணமுதலைகளை விழுத்துகிறோம் என்று அம்மாவின் ஐக்கிய முன்னணி கிளம்பியது. உபயம்: இடதுசாரி அமைச்சரான என்.எம். பெரேரா. சரி. எதையாவது சேமித்துவிட்டுப் போங்கள் என்று வாளாவிருந்து விடலாம். ஆனால் நமது முற்போக்கு எழுத்தாளர் கூட்டம்- அதுவும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள்- இவர்கள் எப்போதும் தங்களுக்குப் பின்னால் பெரும் அணியொன்று நிற்பதான சுயநிழல் பிரமையிலேயே காலத்தைக் கழிப்பவர்கள்- ஒரு ஆலோசனை- மிக அபாரமான ஆலோசனைதான் கொடுத்தார்கள். அது என்ன தெரியுமா? மாபெரும் இலட்சிய வேட்கையின் விளைவான நடவடிக்கை.

'தென்னிந்தியக் குப்பைகளை இங்கே வரவிடவேண்டாம்' என்று அரசாங்கத்தை நச்சிக்கத் தொடங்கினார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பலம் பெற வேண்டுமா? இடதுசாரித் தொழிற்சங்கங்கள் காலூன்ற வேண்டுமா? ஆம் எனில் இந்த நடவடிக்கையும் மிக அவசியமே என்று இவர்கள் கொடுத்த தொல்லை தாங்காமல் தென்னிந்தியச் சஞ்சிகைகளுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்டது.

சுருத்துச் சுதந்திரமாவது கத்திக் காயாவது. "நாமெழுதுவது மட்டுமே இலக்கியம். சமூகத்தை உயர்த்தும். தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருபவை வியாபார நோக்கம் கொண்டவை. ஆபாசமானவை. மலிவான உணர்வுகளுக்குத் தீனி போடுபவை. இது பண்பாடு மிக்கதும்,

உயரிய தகுதிவாய்ந்ததுமான ஈழத்துத்தமிழ் வாசகர் வட்டத்தைப் பாழடித்துவிடும் என்று காரணம் கூறப்பட்டது. அம்மையார் ஸ்ரீமாவோவும் ஏனைய விடயங்களில் சறுக்கியது போலவே இதிலும் இவர்களால் ஏமாந்தார். ஈழத்தவர் எழுத்தைத்தான் படிக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அதுவும் யாருக்கு ஏற்பட்டது? வசதியுள்ள வர்கள் வேறு விதத்தில் சஞ்சிகைகளை வரவழைத்துக் கொண்டார்கள். அதுவும் குறிப்பாகக் கொழும்பிலுள்ளவர்களுக்குப் பெரிய பாதிப்பு எதுவும் ஏற்படவில்லை. அவர்கள் தொடர்ந்தும் பெற்று வாசித்துக் கொண்டேயிருந்தார்கள். ஆனால் பிற இடங்களில் உள்ள வாசகர்கள் (யாழ், திருமலை, மன்னார், வவுனியா, மட்டக்களப்பு, மலையகம்) தமிழகத்துச் சஞ்சிகைகளை மறக்க வேண்டியவர்களாயினர். அது கொச்சைத்தமிழ், எமக்கு வேண்டாம். எங்களது சுத்தத்தமிழ் என்று சிலசூரர்கள் கத்தித் திரிந்தார்கள். திரும்பவும் ஞாபகப் படுத்திப் பாருங்கள். புதுமைப்பித்தனை ஆதாரங்காட்ட இவர்களுக்கு என்ன யோசனையை? 'நச்சு இலக்கியம்' என்ற சொல் ஈழத்துத்தமிழ் எழுத்தாளர்கள் நாவில் முத்திரை குத்தப்பட்டது. இதை உச்சரிக்காமல் இவர்கள் பேசவே மாட்டார்கள்.

சரி- தமிழகத்து நூல்கள் நச்சு இலக்கியத்தைப் பரப்புவதாக இவர்கள் உண்மையிலேயே நம்பிச் செயற்பட்டார்களா? இது அவர்களது ஓர் கொள்கை நிலைப்பாடா? அப்படியானால் இந்தத் தடையைக் கோரியதில் நியாயமுண்டு. இவர்களும் தொடர்ந்து தடையின்படியே செயற்பட்டிருக்க வேண்டும். தங்களால் முடிந்ததை எழுதினார்கள். பிரசுரிக்கக் கூடியதைப் பிரசுரித்தார்கள். பாரதியின் சில

வரிகளை மட்டுந் தமது வசதிக்கேற்ப மேற்கோளாய்க் கொண்டவர்கள் அவனது பிறவரிகளுக்குக் கதவடைத் தார்கள். 'திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர் அதை வணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்' என்று எழுதியவனும் பாரதியேதான். 'திறமையாவது மண்ணாங்கட்டியாவது. எல்லாமே நச்சு' என்று கதவடைத்துக் குதூகலித் தார்கள் எங்கள் கொள்கைக் குமாரர்கள் இங்கே. எல்லாமே ஒருவகை வியாபாரமாகப் போய்விட்டது.

ஆகவே 'தடை' என்பது நச்சு இலக்கியங்களுக்கா அல்லது தமது சொந்தச் சரக்குகளை சந்தைப்படுத்தும் வியாபார நோக்கிலானதா என்பதை அறிய ஈழத்தமிழ் வாசகர்களுக்கு அதிகநாள் எடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டதைப் போலவே தடை என்பது ஒரு கொள்கை வழிப்பட்ட கோரிக்கையாக இருந்ததேயில்லை என்பதும் அம்பலமாயிற்று. இதைவிட வேடிக்கை இன்னுஞ் சிலர் எழுப்பிய கோஷந்தான்! அது என்ன இலக்கியப் பாலம்? ஒரு வழிப்பாதை? இங்கிருந்து எத்தனை தமிழ் நூல்கள் தமிழகம் போகின்றனவோ அத்தனை தமிழ் நூல்கள்தான் அங்கிருந்து இங்கு வரவும் முடியும். அதுதான் பாலம். பரஸ்பரத் தொடர்பு. இல்லாவிட்டால் பூரண தடைதான் சரி என்று சிலர் வாதிட்டார்கள். ஏதோ தமிழகத்து நூல்கள் ஈழத்து வாசகர்களின் குரல்வளைக்குள் திணிக்கப்படுவது போலவும் அதற்குப் பதிலாக தமிழகத்து வாசகர்களின் குரல்வளைக்குள் ஈழத்து தமிழ் நூல்கள் திணிக்கப்பட வேண்டும் என்றவறாகவும் அமைந்திருந்தது இந்தக் கோஷம். இப்படிக்கோஷமிட்டவர்கள் யார்? அவர்களெல்லாம் இப்போ எங்கே போய் விட்டார்கள்? அவசரப்படாதீர்கள். பொறுத்திருங்கள்!

திரும்பம் வீடு தேடி வர.....!

'திரும்பம்' மேன்மேலும் மெருகுடன் திகழ்வதற்குத் தங்களின் அரவணைப்பே ஒரேயொரு துணையாகும் என்பதை நீவிர் நன்கு அறிவீர்கள். ஆகையால் உங்களின் ஆதரவும் நல்லாசியும் செயலுருப்பெறும் விதத்தில் திரும்பத்துக்கான ஆண்டுச் சந்தாத் தொகையை எங்களுக்கு அனுப்பி வைத்து உதவுமாறு நட்புரிமையுடன் வேண்டுகின்றோம்.

வெறுமனே ஜனரஞ்சக சஞ்சிகையாகவோ, அல்லது விளம்பரங்களை மட்டும் நம்பிய நிலையிலோ நாங்கள் 'திரும்பத்தைப் பிரசுரிப்பதில்லை என்பதை அறிவீர்கள். எனவே தங்களைப் போன்றோரின் ஆதரவின் முக்கியத்துவம் சொல்லாமலே விளங்கும் என நினைக்கின்றோம். தங்களின் உதவி தரமான கருத்துக்களாக உருமாறி எம்மவர் மத்தியில் நடமாடி எதிர்்பார்க்கும் திரும்பம் ஏற்பட வழிசமைக்க வேண்டாமா?

காசோலையினை A/C Payee only எனக் குறுக்குக் கோடிட்டு V. T. THURAISINGHAM என்ற பெயரில் அல்லது காசுக்கட்டளையை இதே பெயரில் Colombo University Post Office இல் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்பி வைக்கவும்.

ஆண்டுச் சந்தாய் படிவம்

ஆண்டுச் சந்தா 15 ஏப்ரல் 1998 முதல்

15 மார்ச் 1999 வரை

ரூபா 25/= x 12 = ரூபா 300/=

(தபால் செலவு இலவசம்)

பெயர் :

சஞ்சிகை கிடைக்க

வேண்டிய முகவரி :

தொடர்பு வசதிக்காக :

தொலைபேசி இல. :

முகவரி :

.....

இத்துடன் ரூபா 300/= க்கான காசோலை/காசுக்கட்டளை

இணைத்துள்ளேன்.

திகதி

கையொப்பம்

உங்கள் அக்கங்கள், கருத்துக்கள்,
தாக்கங்கள், தவிப்புகள்,
சந்தா விண்ணப்பம்
யாவற்றுக்கும் ஒரே முகவரி:

MANAGING EDITOR,
"THIRUPPAM",
215, F/2/6, Park Road,
Colombo-5.

T.P.: 94-1-593331
Fax: 94-1-508180

செய்வடம்பர் முதற் தேதி வெளிவருகின்றது!

மாணவர்களுக்கோர் கையேடு.

மற்றவர்க்கும் கருத்துக் களஞ்சியமே.

துல்லிய சிந்தனைப் போக்கு! தெள்ளிய எழுத்துநடை!

கொழும்புப் பல்கலைக்கழக சட்டபீட முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
சட்டத்தரணி, பிரபல அரசியல் விமர்சகர்

வீ. ஈ. தம்பூமாநுஜின்

ஆறாவது ஆக்கம்!

ஒப்பீட்டுச் சட்டம் : ஒருசில சிந்தனைகள்

[சர்வதேசச் சட்டம், மனித உரிமைகள் சட்டம், அரசியலமைப்புச் சட்டம்,
அரசறிவியல் என்பவற்றின் சிலதுளிச் சிறப்புநிலைத் தெளிவு]

கல்வி நிலையங்களுக்கு வீசேட கழிவு விலை தரப்படும்.

ஏகவிநியோகஸ்தர்:

Lanka Book Depot.,
F.L. 1. 14, Dias Place,
Colombo-12

T.P.: 341942

With Best Compliments

From

IRON STORES

Importers of Hardware & Electrical Goods

264, Old Moor Street, Colombo -12

Tel : 320107, 438108